Vreemdelingencirculaire

uitsluitend voor ambtelijk gebruik!

deel D

Ministerie van Justitie / Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
Stafbureau Algemene en Juridische Zaken

Nr.AJZ.1334/E.633 - A.190

VREEMDELINGENCIRCULAIRE

Deel D

Hoofdstuk I - Algemeen

Hoofdstuk II, Afdeling B, van de Wet bevat in de artt. 17 t/m 21 bepalingen omtrent het toezicht op vreemdelingen; de daarmede verband houdende verplichtingen van de vreemdeling en de bevoegdheden welke met het oog daarop zijn verleend aan de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, en - in sommige gevallen mede - aan de ambtenaren belast met de grensbewaking. De artt. 17-21 Vw zijn uitgevoerd bij de artt. 54-78 Vb en 10-15; 29 en 30-46 VV. Voor wat betreft de organisatie van het vreemdelingentoezicht is voorts van belang art. 4 Vw, hetwelk tevens bepaalt, welke ambtenaren met het toezicht op vreemdelingen zijn belast.

Aan vreemdelingen kunnen als maatregel van toezicht geen andere verplichtingen worden opgelegd dan die, welke bij en krachtens de Wet zijn vastgesteld.

Zoals in de nota van toelichting bij het Vb onder Hoofdstuk IV (Toezicht) - Algemeen is vermeld dient het vreemdelingentoezicht allereerst gericht te zijn op snelle opsporing van vreemdelingen die op illegale wijze in ons land verblijven, doch dient daarnaast ook regelmatig toezicht te worden uitgeoefend op de gedragingen van hen die op geoorloofde wijze in Nederland verblijf houden. Bovendien strekt het toezicht op vreemdelingen mede tot het verkrijgen van de voor het voeren van een verantwoord vreemdelingenbeleid onmisbare gegevens omtrent de aantallen hier te lande vertoevende vreemdelingen, de plaatsen waar zij zich bevinden, de omstandigheden waaronder zij leven, hun aanpassingsmogelijkheden en hun middelen van bestaan. Met het oog hierop is ook een zorgvuldige registratie van hier te lande vertoevende vreemdelingen van het hoogste belang te achten. Aanwijzingen hieromtrent worden gegeven in Deel H, onder 2, van deze circulaire.

Voor wat betreft de aan vreemdelingen als maatregel van toezicht opgelegde verplichtingen zij nog opgemerkt dat:

a. vreemdelingen aan wie het bij of krachtens art. 10 Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven aan aanmerkelijk minder maatregelen van toezicht zijn onderworpen dan de overige hier te lande verblijvende

vreemdelingen (zo zijn voor hen de bepalingen van art. 17, tweede lid, en 18 Vw niet van toepassing);

b. bij de ter uitvoering van art. 17 Vw vastgestelde bepalingen in een aantal gevallen aan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstelling is verleend van in het belang van het vreemdelingentoezicht opgelegde verplichtingen;

c. in een aantal gevallen verplichtingen tot het verstrekken van gegevens omtrent vreemdelingen of tot aanmelding van vreemdelingen zijn opgelegd aan anderen dan de vreemdeling zelve, dan wel dat voorzien is in de mogelijkheid daartoe (zie t.a.v. minderjarigen beneden vijftien jaar: artt. 57, derde lid, 58, vierde lid, 66, derde lid, en 67, tweede lid, Vb; t.a.v. vreemdelingen aan wie nachtverblijf wordt verschaft: art. 60 Vb en t.a.v. buitenlandse werknemers: art. 61 Vb).

Hoofdstuk II - Aanwijzing van de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen; bevoegdheden van deze ambtenaren

aanwijzing

Bij art. 4, eerste lid, Vw zijn met het toezicht op vreemdelingen belast:

a. de hoofden van plaatselijke politie;

b. de tot opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie.

De Wet voorziet in de mogelijkheid dat bij Koninklijk besluit ook andere ambtenaren als zijnde belast met het toezicht op vreemdelingen worden aangewezen (art. 4, eerste lid, aanhef en onder c, Vw). Van deze mogelijkheid is tot dusverre geen gebruik gemaakt.

hoofd van plaatselijke politie

Ingevolge de in art. 1 Vw gegeven begripsomschrijvingen wordt onder het hoofd van plaatselijke politie verstaan:

a. in gemeenten met een politiekorps onder leiding van een hoofdcommissaris of commissaris van politie: de korpschef;

b. in andere gemeenten: de burgemeester.

Voor gebieden die niet gemeentelijk zijn ingedeeld kunnen door de Kroon autoriteiten worden aangewezen die als hoofd van plaatselijke politie in de zin van de Wet fungeren. Zodanige aanwijzing heeft tot dusverre niet plaats gevonden.
In enkele artikelen van de Wet en in een aantal ter uitvoering van de Wet vastgestelde bepalingen wordt het hoofd van plaatselijke politie genoemd als autoriteit ten opzichte van wie de vreemdeling aan als maatregel van toezicht gestelde verplichtingen moet voldoen of worden aan het hoofd van plaatselijke politie bepaalde bevoegdheden toegekend, dan wel taken opgedragen, welke met de uitoefening van het toezicht op vreemdelingen verband houden. Vanzelfsprekend kan het hoofd van plaatselijke politie - uiteraard met inachtneming van de terzake door de Minister van Justitie gegeven aanwijzingen - bepaalde aan hem opgedragen administratieve werkzaamheden, verband houdende met het toezicht op vreemdelingen, namens hem en onder zijn verantwoordelijkheid doen verrichten door daartoe door hem aangewezen ambtenaren, hetzij ambtenaren van politie, hetzij niet tot de politie behorende ambtenaren, werkzaam bij de plaatselijke vreemdelingendienst of -eventueel- ter gemeentesecretarie (in dit verband valt met name te denken aan de afgifte van identiteitspapieren aan vreemdelingen overeenkomstig art. 55 Vb juncto art. 33 VV en het stellen van aantekeningen in identiteitspapieren op de wijze, voorgeschreven in de artt. 38 e.v. VV). Evenzo wordt aan bij en krachtens de Wet aan vreemdelingen opgelegde verplichtingen tot aanmelding bij, of verstrekking van gegevens en inlichtingen aan, het hoofd van plaatselijke politie voldaan indien de aanmelding plaats vindt bij c.q. de gegevens en inlichtingen verstrekt worden aan daartoe door het hoofd van plaatselijke politie aangewezen ambtenaren als vorenbedoeld.

-Ingevolge-

ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie

Ingevolge art. 4, eerste lid, aanhef en onder b, Vw zijn alle tot de opsporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie met het toezicht op vreemdelingen belast. Zij oefenen deze taak uit onder leiding van het hoofd van plaatselijke politie (art. 4, tweede lid, Vw).

bevoegdheid tot opsporing van bij de Wet strafbaar gestelde feiten

Overtreding van een aantal bepalingen van de Wet of handelen in strijd met krachtens de Wet opgelegde verplichtingen, ondermeer het vreemdelingentoezicht betreffende, is strafbaar gesteld bij art. 44, eerste lid, Vw. Bevoegd tot het opsporen van bij die wetsbepaling strafbaar gestelde feiten zijn behalve de met het vreemdelingentoezicht belaste ambtenaren tevens de ambtenaren, belast met de grensbewaking, alsmede alle bij art. 141 van het Wetboek van Strafvordering in het algemeen met de opsporing van strafbare feiten belaste personen.

het opvolgen van aanwijzingen en het verstrekken van inlichtingen

Alle ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen dienen de algemene en bijzondere aanwijzingen in acht te nemen die de Minister van Justitie in het belang van dat toezicht geeft (art. 4, derde lid, Vw). De algemene leiding op het terrein van het vreemdelingentoezicht berust derhalve bij de Minister van Justitie. Algemene aanwijzingen worden gegeven bij de onderwerpelijke circulaire. Bijzondere aanwijzingen hebben betrekking op de te volgen gedragslijn in meer incidentele gevallen. Voorts zien de procureurs-generaal, fgd. directeuren van politie, uiteraard elk voor wat hun ressort betreft, toe op de naleving van de bij en krachtens de Wet vastgestelde voorschriften en de door de Minister van Justitie gegeven aanwijzingen, een en ander voor zover deze voorschriften en aanwijzingen betrekking hebben op het toezicht op vreemdelingen (art. 4, vierde lid, Vw). De met het vreemdelingentoezicht belaste ambtenaren zijn verplicht aan de procureurs-generaal alle door hen gevraagde inlichtingen te verstrekken, welke op het toezicht op vreemdelingen betrekking hebben (art. 4, vijfde lid, Vw). De procureurs-generaal, zullen zodanige inlichtingen mede kunnen inwinnen door tussenkomst van de aan hun parket verbonden ambtenaren der rijksrecherche.

Hoofdstuk III - Identificatieplicht

A. Algemeen

Behoudens uitzonderingen geldt voor alle vreemdelingen de verplichting tot het bij zich dragen en desgevraagd vertonen van een bepaald identiteitspapier. Deze verplichting is krachtens art. 17, eerste lid, aanhef en onder a, Vw vastgesteld bij art. 54 Vb en nader uitgewerkt in de artt. 30-32 VV (zie in dit verband ook art. 41 VV). Zij geldt zowel tegenover ambtenaren belast met de grensbewaking als tegenover ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen.
Bij de aanwijzing van de identiteitspapieren waarmede de vreemdeling aan de onderwerpelijke verplichting behoort te voldoen, maakt het Vb onderscheid naar gelang het betreft vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (art. 10 Vw); houders van een vergunning tot verblijf (art. 9 Vw) en andere vreemdelingen.

B. Vreemdelingen aan wie het niet krachtens de artt. 9 of 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven

Voor vreemdelingen die niet zijn houder van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, die niet als vluchteling zijn toegelaten of aan wie niet krachtens art. 10, tweede lid, Vw, juncto de artt. 47 Vb en 24a VV, verblijf in Nederland is toegestaan, geldt als voorgeschreven identiteitspapier het document voor grensoverschrijding op grond waarvan zij toegang tot Nederland hebben (art. 54, tweede lid, aanhef en onder c, Vb). Deze bepaling is niet alleen van toepassing op vreemdelingen aan wie verblijf gedurende de zogeheten vrije termijn is toegestaan (art. 8 Vw, juncto art. 46 Vb), doch geldt evenzeer voor vreemdelingen die zich op illegale wijze in ons land bevinden. Illegaal verblijf als zodanig is bij de Wet niet strafbaar gesteld, doch voor zover dit illegale verblijf berust (of mede berust) op het niet beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding, zal de vreemdeling strafbaar zijn wegens het niet kunnen voldoen aan de als maatregel van toezicht gestelde identificatieplicht (art. 44, eerste lid, Vw). De voor het hebben van toegang tot Nederland

- vereiste -

Eerste wijziging

vereiste documenten voor grensoverschrijding zijn aangewezen bij art. 41 Vb, juncto art. 16 en bijlagen 3a en 3b, VV. Uiteraard dient de onderwerpelijke verplichting niet te gelden voor vreemdelingen die ingevolge het bepaalde bij en krachtens de Wet toegang tot Nederland hebben zonder dat zij in het bezit behoeven te zijn van een (individueel) document voor grensoverschrijding. In zodanige vrijstelling voorziet art. 32, aanhef en onder a en c, VV. Voorts geldt de verplichting niet voor vreemdelingen die zich op vluchtelingschap hebben beroepen (artt. 6, tweede lid, en 22, tweede lid, Vw) en aan wie de Minister van Justitie toestemming heeft verleend de beslissing op een door hen ingediend verzoek om een titel tot verblijf hier te lande af te wachten, een en ander voor zover zij niet over een geldig document voor grensoverschrijding beschikken (art. 32, aanhef en onder b, VV). Ook indien het document voor grensoverschrijding met toepassing van art. 77 Vb tijdelijk in bewaring is genomen kan de vreemdeling uiteraard niet verplicht worden dit document bij zich te dragen (art. 32, aanhef en onder d, VV). Tenslotte is voorzien in vrijstelling van identificatieplicht voor vreemdelingen die niet langer behoren tot een inde artt. 47 Vb of 24a VV aangeduide categorie van vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (bijvoorbeeld omdat zij de eenentwintigjarige leeftijd hebben bereikt) en die hier te lande verblijven in afwachting op een door hen ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling (art. 32, aanhef en onder f, VV).
Voor transitpassagiers van vliegtuigen en van zeeschepen geldt de speciale regeling van de artt. 17 en 18 VV (zie ook Deel C, Hoofdstuk V, van deze circulaire).

C. Houders van een vergunning tot verblijf

aantekening in het paspoort

Het identiteitspapier hetwelk houders van een vergunning tot verblijf verplicht zijn bij zich te dragen en desgevraagd te vertonen is in de regel een geldig paspoort, waarin die vergunning door het bevoegde gezag is aangetekend (art. 54,

tweede lid, aanhef en onder a, Vb). Omtrent het stellen van deze aantekening zij verwezen naar de artt. 38, tweede en derde lid, en 41 VV. Ook voor vreemdelingen die, hetzij voor verblijven van ten hoogste drie maanden, hetzij zonder dat beperkingen zijn gesteld ten aanzien van de duur of het doel van hun verblijf, (mede) toegang tot Nederland hebben op grond van een nationaal paspoort, waarvan de geldigheidsduur sedert ten hoogste vijf jaar is verstreken (zie hiervoor bijlage 3a, VV), geldt als identiteitspapier in de zin van art. 54, tweede lid, aanhef en onder a, Vb een geldig paspoort, waarin de vergunning tot verblijf is aangetekend. Dit betekent dus bijvoorbeeld dat een vreemdeling van Franse nationaliteit, die niet is begunstigd E.E.G.-onderdaan in de zin van art. 91 Vb, en aan wie een vergunning tot verblijf wordt verleend, zich, indien hij Nederland is binnengekomen met een verlopen paspoort, in het bezit moet stellen van een geldig paspoort (c.q. de geldigheidsduur van zijn document voor grensoverschrijding moet laten verlengen), teneinde de vergunning in het geldige paspoort te doen aantekenen.

uitreiking afzonderlijk document

Voor bepaalde categorieën van vreemdelingen - houders van een vergunning tot verblijf - geldt echter als identiteitspapier een afzonderlijk model van het als bijlage 5d of 5e bij het VV gevoegde model[1] (art. 54, derde lid, Vb juncto art. 31, eerste en tweede lid, VV). Deze categorieën zijn:

a. begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb.
Verwezen zij naar Deel G, onder 1, Hoofdstuk III, onder B, van deze circulaire. Zoals daarin nader is omschreven dienen begunstigde E.E.G.-onderdanen, al naar gelang het geval, in het bezit te worden gesteld van een document van het als bijlage 5d, resp. e, bij het VV gevoegde model, terwijl daarnaast in bepaalde gevallen kan worden volstaan met het stellen van een aantekening in het paspoort omtrent de verleende vergunning tot verblijf.

- Een -

1) Deze documenten worden van rijkswege aangemaakt en zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Een begunstigde E.E.G.-onderdaan mag echter nimmer worden verplicht zich, met het oog op het stellen van een aantekening omtrent het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf in het bezit te stellen van een geldig paspoort, of de geldigheidsduur daarvan te laten verlengen.

b. vreemdelingen zonder of van onbekende nationaliteit, aan wie een vergunning tot verblijf is verleend waarvan de geldigheidsduur langer is dan de termijn, waarbinnen zij op grond van een buitenlands reispapier kunnen terugkeren naar het land waar hun voordien verblijf was toegestaan.
Deze bepaling vindt derhalve geen toepassing op houders van buitenlandse vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoorten, aan wie een vergunning tot verblijf is verleend met een kortere geldigheidsduur dan de termijn waarbinnen zij - mede gelet op in hun paspoort voorkomende buitenlandse visa - naar het land van herkomst kunnen terugkeren (zie in dit verband ook Deel C, Hoofdstuk XII, van deze circulaire). In zodanige gevallen wordt de vergunning derhalve in het paspoort aangetekend en geldt dat paspoort dan als voorgeschreven identiteitspapier. In de overige gevallen wordt de houder van de vergunning tot verblijf steeds in het bezit gesteld van het in bijlage 5d, VV bedoelde document. Een zodanig document wordt dus mede verstrekt aan in Nederland gevestigde houders van Nederlandse vreemdelingenpaspoorten of reisdocumenten voor vluchtelingen, zulks ongeacht de geldigheidsduur van het reispapier. Ook al is de vreemdeling in

- dit -

dit geval dus in het bezit van een paspoort of van een reisdocument, waarvan de geldigheidsduur die van de vergunning tot verblijf overschrijdt, dan wordt omtrent de vergunning geen aantekening gesteld in dat reispapier, doch vindt uitreiking van een document als bedoeld in bijlage 5d, VV plaats. Een en ander betekent uiteraard tevens dat

- een -

een in Nederland gevestigde staatloze, of vreemdeling van onbekende nationaliteit, niet mag worden verplicht om - met het oog op het stellen van een aantekening omtrent een verleende vergunning tot verblijf - een Nederlands vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoort aan te vragen, c.q. de geldigheidsduur daarvan te doen verlengen.

c. vreemdelingen die houder zijn van een reispapier, verstrekt vanwege een niet door Nederland erkende regering of staat

In door zodanige regeringen of staten afgegeven reispapieren mogen nimmer aantekeningen omtrent verleende vergunningen tot verblijf worden gesteld. Voor zover het vreemdelingen betreft wier mogelijkheid van terugkeer naar het land van herkomst gewaarborgd dient te blijven, wordt de vergunning tot verblijf steeds verleend of verlengd voor zodanige duur dat er een tijdvak van tenminste een maand ligt tussen het tijdstip waarop de vergunning verstrijkt en het tijdstip waarop de houder van het reispapier krachtens dat document naar het land van afgifte kan terugkeren. In de hier bedoelde gevallen is de geldigheidsduur van het te verstrekken document als bedoeld in bijlage 5d, VV, dus steeds mede afhankelijk van die van het in het bezit van de vreemdeling zijnde reispapier (c.q. van de mogelijkheid tot terugkeer, welke dat reispapier biedt). Niet door Nederland erkende regeringen of staten zijn met name: Buiten-Mongolië, de zogeheten Duitse Democratische Republiek (Oost-Duitsland), de Republiek China (Formosa), Noord-Korea, Noord-Vietnam, Zuid-Rhodesië, alsmede de zogeheten "regeringen in ballingschap" van Estland, Letland, Litauen, Palestina, Polen en Republikeins Spanje.

d. vreemdelingen aan wier vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid een voorschrift is verbonden

(zie hiervoor nader Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire). Voor het stellen van aantekeningen omtrent voorschriften als hier bedoeld is een afzonderlijk document meer geëigend dan een buitenlands reispapier. Ook in de

- hier -

Eerste wijziging

hier bedoelde gevallen zal de vreemdeling veelal houder zijn van een vergunning tot verblijf, met een kortere geldigheidsduur dan die van een in zijn bezit zijnd paspoort, op grond waarvan zijn toelating tot een ander land gewaarborgd is (en dient te blijven). Is zulks het geval dan wordt in dat paspoort steeds aangetekend: "identiteitspapier bijl.5d, VV uitgereikt". De onderwerpelijke bepaling heeft niet betrekking op houders van vergunningen tot verblijf, waaraan een voorschrift tot het stellen van zekerheid is verbonden (zie ook hiervoor Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire). Voor zover zij ook overigens niet vallen onder de omschrijving van een der andere in art. 31, eerste lid, VV genoemde categorieën, wordt hun vergunning tot verblijf derhalve in hun paspoort aangetekend.

e. vreemdelingen ten aanzien van wie de Minister van Justitie heeft bepaald dat aan hen een afzonderlijk document als bedoeld in bijlage 5d, VV, wordt verleend

Het betreft hier vreemdelingen ten aanzien van wie na onderzoek is gebleken dat zij vanwege de regering van het land waarvan zij onderdaan zijn niet of niet meer in het bezit van een geldig paspoort kunnen worden gesteld, of vreemdelingen van wie naar het oordeel van de Minister van Justitie in redelijkheid niet kan worden gevraagd dat zij bij de regering van hun land een reispapier aanvragen, dan wel de geldigheidsduur daarvan doen verlengen.

Met het oog op de toepassing van deze bepaling zijn de volgende gevallen te onderscheiden:

1e vreemdelingen die verklaren bezwaar te hebben tegen het aanvragen of doen verlengen van een paspoort omdat zij geen contact wensen te onderhouden met de regering van het land waarvan zij onderdaan zijn. Betreft het vreemdelingen van Indonesische nationaliteit, of vreemdelingen die onderdaan zijn van een land met een communistisch regiem, dan mag het hoofd van plaatselijke politie er niet op aandringen dat de betrokkene zich voor het vorenomschreven doel met een vertegenwoordiger van zijn land

- in -

in verbinding stelt, doch legt hij de zaak, voorzien van zijn advies, onverwijld ter beslissing voor aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking). In het betreffende rapport moet nauwkeurig worden weergegeven, welke redenen de vreemdeling aanvoert voor zijn bezwaar om zich met de regering van zijn land in verbinding te stellen[1].

Een gelijke gedragslijn wordt gevolgd indien het betreft andere vreemdelingen, wier bezwaren om zich voor het aanvragen of doen verlengen van een paspoort tot de vertegenwoordiging van hun land te wenden, naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie niet kennelijk ongegrond zijn te achten.

2e vreemdelingen die een verzoek om naturalisatie tot Nederlander hebben ingediend waaromtrent door de bevoegde plaatselijke politieautoriteit een gunstig rapport is uitgebracht, zolang op dat verzoek niet is beslist.

Krachtens bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie kan een document, als bedoeld in bijlage 5d, VV, eveneens in bepaalde gevallen worden verstrekt aan vreemdelingen, aan wie een vergunning tot verblijf is verleend en op wie na één jaar verblijf in Nederland het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw (juncto de artt. 47 Vb en 24a VV) van toepassing zal worden (zie Deel C, Hoofdstuk XXXIV, van deze circulaire). In dit verband valt ondermeer te denken aan gevallen, waarin buitenlandse kinderen uit een vorig huwelijk van een vrouw, die met een Nederlander (of met de houder van een vergunning tot vestiging) is hertrouwd, hier te lande in het gezin van die Nederlander worden opgenomen of waarin een van oorsprong Nederlandse vrouw, die met een vreemdeling was gehuwd, zich - na het terugverkrijgen van haar Nederlandse nationaliteit - met haar kinderen in Nederland vestigt.

Voor uitreiking van een document, als bedoeld in bijlage 5d, VV, zal in het algemeen geen aanleiding bestaan, indien het betreft de in een zgn. familiepaspoort opgenomen echtgenote van een vreemdeling. Wordt aan de vrouw een vergunning tot verblijf verleend, dan zal zij zich derhalve zelfstandig in het bezit van een paspoort dienen te stellen, teneinde de haar verleende vergunning daarin te kunnen doen aantekenen.

In de overige gevallen, waarin blijkt dat een vreemdeling, wiens vergunning tot verblijf in zijn paspoort behoort te worden aangetekend, vanwege de regering van zijn land niet in het bezit van een paspoort wordt gesteld (bijvoorbeeld omdat de vreemdeling nog niet de gestelde minimumleeftijd voor het zelfstandig verkrijgen van een paspoort zou hebben

Eerste wijziging - bereikt -

1) Voor zover van de bezwaren van de vreemdeling blijkt ter gelegenheid van de behandeling van een verzoek om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf dient het rapport te worden gevoegd bij het eventueel daaromtrent aan de Minister van Justitie in te dienen voorstel.

bereikt), dient terzake de zienswijze te worden gevraagd van d
afdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het minist
Justitie.

speciale aantekeningen

Bij elke uitreiking van een document, als bedoeld in bijlage 5d
wordt in de voor het stellen van aantekeningen bestemde ruimt
tekend tot welke van de in art. 31, eerste lid, VV aangeduide c
rieën de vreemdeling behoort. Deze aantekening luidt:
"art. 31, eerste lid, onder a (onderscheidenlijk b, c, d of e),

- Is -

Eerste wijziging

Is de vreemdeling, aan wie een zodanig document wordt uitgereikt tevens in het bezit van een geldig paspoort, dan kan het aanbeveling verdienen in dat paspoort een - door het hoofd van plaatselijke politie ondertekende en door afstempeling gewaarmerkte - aantekening te stellen: "identiteitspapier bijl. 5d, VV uitgereikt".
Zodanige aantekening dient in elk geval te worden gesteld in het paspoort van vreemdelingen aan wier vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid een voorschrift is verbonden (zie hierboven onder d) en mag daarentegen nimmer worden aangebracht in reispapieren, afgegeven vanwege een niet door Nederland erkende regering of staat (zie hierboven sub c).

kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar

De identificatieplicht geldt niet voor kinderen beneden vijftien jaar die houder zijn van een vergunning tot verblijf (zie artt. 31, tweede lid, 32, aanhef en onder e en 33, vierde lid, VV). Wonen zodanige kinderen bij één hunner ouders in en geldt de aan deze ouder verleende vergunning tot verblijf mede voor die kinderen, dan wordt daaromtrent een clausule opgenomen in de aantekening omtrent de vergunning tot verblijf, welke in het paspoort van de ouder wordt gesteld of in het aan deze uit te reiken afzonderlijke document (zie art. 41, tweede en derde lid, alsmede bijlage 5, onder d, VV en Deel C, Hoofdstuk VIII, van deze circulaire).
Wordt aan de kinderen echter zelfstandig een vergunning tot verblijf verleend (met name, indien zij niet bij één der ouders inwonend zijn of omdat zij inwonend zijn bij een ouder die Nederlander of houder van een vergunning tot vestiging is, terwijl op de kinderen het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw - nog - niet van toepassing is), dan behoort omtrent het verlenen van die vergunning wel aan deze kinderen kennis te worden gegeven op de bij art. 53 Vb, juncto art. 29 VV, voorgeschreven wijze, d. w. z. door middel van het stellen van een aantekening in hun paspoort of - voor zover het kind behoort tot een der in art. 31, eerste lid, VV omschreven categorieën - door uitreiking van een document als bedoeld in bijlage 5d, VV, doch zijn die kinderen niet verplicht dat paspoort of dat document bij zich te dragen en desgevraagd te vertonen (art. 32, eerste lid, aanhef en onder e, VV).
Daarnaast wordt bij art. 33, vierde en vijfde lid, VV voorzien in de mogelijkheid van uitreiking, respectievelijk verlenging van de geldigheidsduur, van documenten van het als bijlage 5d bij het VV gevoegde model aan - in de vergunning tot verblijf van een der ouders opgenomen - kinderen beneden vijftien jaar die bij die afgifte of verlenging van een re-

delijk belang hebben, bijvoorbeeld voor deelname aan het intra verkeer. Op grond van dezelfde overweging kan ook een-zelfst aantekening omtrent de verleende vergunning tot verblijf in het van zodanige kinderen worden gesteld (art. 41, eerste lid, aan onder b, VV).

Indien in het paspoort van één der ouders de aantekening is ges de aan deze verleende vergunning tot verblijf mede geldt voor wonende kinderen beneden vijftien jaar, kan, indien zulks - met met het oog op het maken van reizen naar het buitenland - voor trokkenen van belang is, in het paspoort van de andere ouder, eens houder van een vergunning tot verblijf is en in wiens pasp kinderen (mede) staan bijgeschreven, worden aangetekend:

De aan de vader (onderscheidenlijk de moeder) verleende vergu verblijf geldt mede voor de inwonende kinderen beneden vijftien Met betrekking tot het stellen van deze aantekening is art. 38 V toepassing. Uiteraard dient erop te worden gelet dat een aantek als hier behoeld, wordt doorgehaald, indien de andere ouder nie houder is van een geldige vergunning tot verblijf of indien diens ning niet langer voor de inwonende kinderen geldt.

D. <u>Vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven</u>

modellen van identiteitspapieren

Voor vreemdelingen aan wie het bij of krachtens art. 10 Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven geldt als identiteitspapier uitsluitend een document van het door de Minister van Justitie vastgestelde model (art. 54, tweede lid, aanhef en onder b, Vb). Deze modellen[1] zijn bij art. 30 VV vastgesteld als volgt:

a. voor houders van een vergunning tot vestiging: het in bijlage 5a, VV opgenomen model;
b. voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten: het model, opgenomen in bijlage 5b, VV;
c. voor vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven (zie de artt. 47 Vb en 24a VV): het model overeenkomstig bijlage 5c, VV.

Voor de hier bedoelde vreemdelingen geldt derhalve krachtens de als maatregel van toezicht vastgestelde bepalingen geen verplichting, zich in het bezit te stellen van een paspoort c.q. de geldigheidsduur van een in hun bezit zijnd paspoort

- te -

1) De documenten worden van rijkswege aangemaakt en zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

te verlengen. De vastgestolde identiteitspapieren zijn evenwel - behoudens uitzonderingen o.a. voor wat betreft het intra-Beneluxverkeer - niet geldig als document voor grensoverschrijding (zie Deel C, Hoofdstuk II, van deze circulaire).

kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar

Ook hier geldt dat de identificatieplicht niet bestaat voor kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar (art. 32, aanhef en onder e, VV) doch dat zodanige kinderen, indien zij daarop naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie een redelijk belang hebben wel in het bezit van een document, als vorenbedoeld, kunnen worden gesteld (art. 33, vierde lid, VV).

E. Afgifte, verlenging van de geldigheidsduur, en vervanging van identiteitspapieren

Ter uitvoering van art. 55 Vb zijn bij art. 33 VV voorschriften gegeven omtrent afgifte, verlenging van de geldigheidsduur, en vervanging van de als identiteitspapier geldende documenten, waarvan de modellen bij de bijlagen 5a-d,VV zijn vastgesteld.

bevoegdheid

Bevoegd tot afgifte, verlenging en vervanging is steeds het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft (art. 33, eerste lid, VV). Ook indien het betreft een door de Minister van Justitie verleende vergunning (of een toelating als vluchteling) wordt het document, waaruit van die vergunning (of toelating) blijkt, derhalve door het hoofd van plaatselijke politie afgegeven.

afgifte

Documenten, als vorenbedoeld, moeten of kunnen worden afgegeven in de volgende gevallen:

a. als kennisgeving aan de vreemdeling van een in overeenstemming met diens verzoek gegeven beschikking tot het verlenen van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, dan wel tot toelating als vluchteling (zie art. 53, tweede lid, Vb, juncto art. 29, leden 3 en 5, VV, alsmede Deel C van deze circulaire);

b. indien het verzoek van een vreemdeling om een vergunning tot verblijf gedeeltelijk is ingewilligd (bijv. doordat de vergunning is verleend voor een kortere duur dan de gevraagde of doordat daarbij van het verzoek afwijkende beperkingen zijn gesteld); in dat geval wordt de vreemdeling tevens een gemotiveerde schriftelijke beschikking uitgereikt of toegezonden (zie art. 53, eerste en derde lid, Vb; art. 29, vierde lid, VV, alsmede Deel C van deze circulaire);

c. bij aankomst hier te lande van een vreemdeling ten aanzien van wie, op een tijdstip waarop hij zich in het buitenland bevond, een beschikking is gegeven tot het verlenen van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, dan wel tot toelating als vluchteling (art. 29, leden 6-8, VV);

d. indien een hier te lande verblijvende vreemdeling, die als vluchteling is toegelaten, de vijftienjarige leeftijd bereikt (art. 33, tweede lid, VV);

e. zodra het een vreemdeling krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, d.w.z. zodra hij gaat behoren tot een in art. 47 Vb of art. 24a VV aangeduide categorie, met dien verstande dat de afgifte van het document niet vóór het bereiken van de vijftienjarige leeftijd plaats vindt (art. 33, derde lid, VV);

f. aan kinderen beneden vijftien jaar aan wie verblijf krachtens de artt. 9 of 10 Vw is toegestaan en die naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie een redelijk belang bij de afgifte van het document hebben (art. 33, vierde lid, VV).

In dit verband zij voorts verwezen naar het hieronder sub F -overgangsbepalingen- gestelde.

verlenging

Verlenging van de geldigheidsduur van een document van het als bijlage 5d, VV, vastgestelde model kan geschieden in overeenkomstige gevallen als hierboven onder a, b en f, genoemd.

- vervanging -

Eerste wijziging

vervanging

Van vervanging van een als identiteitspapier voorgeschreven doc
kan sprake zijn in geval van vermissing, het verloren gaan (bijv
brand) of het voor identificatie ondeugdelijk worden van het docu
Ingevolge art. 56 Vb is de vreemdeling verplicht van zodanige o
digheid onverwijld aangifte te doen bij het hoofd van plaatselijke
(zie hieronder Hoofdstuk IV). Teneinde mogelijk misbruik van de
van de vreemdeling te voorkomen bepaalt art. 33, zesde lid, VV
vervanging eerst mag plaats vinden nadat het hoofd van plaatseli
litie heeft vastgesteld, dat er gegronde redenen zijn om te veron
len dat de aangifte naar waarheid is gedaan. Wordt niet aanstond
afgifte van een nieuw document aan de vreemdeling overgegaan d
het aanbeveling verdienen deze in het bezit te stellen van een ver
waaruit blijkt dat hij een aangifte als vorenbedoeld heeft gedaan.
vanging van documenten kan tevens plaats vinden ingevolge de ov

wijze van uitreiking

bepalingen van de artt. 50-52 VV (zie hieronder sub F). De afgift
verlenging van de geldigheidsduur, van de voorgeschreven identite
pieren aan vreemdelingen, die daarop aanspraak kunnen maken,
steeds zo spoedig mogelijk te geschieden, zulks teneinde te voor
dat deze moeilijkheden zouden ondervinden wegens het niet kunne
doen aan de identificatieplicht (voor een uitzondering op deze reg
hieronder sub F - overgangsbepalingen). Het invullen der docume
dient nauwkeurig en zorgvuldig te geschieden; zij worden niet afg
dan nadat daarop een goedgelijkende en door afstempeling gewaar
te foto van de houder is aangebracht en nadat zij zowel door de v
ling zelf als door of namens het hoofd van plaatselijke politie zijn
tekend. De documenten dienen steeds zoveel mogelijk aan de vree
ling in persoon te worden uitgereikt. De uitreiking vindt plaats te
afgifte door de vreemdeling van een ontvangstbewijs.
Voor de te volgen gedragslijn, indien een paspoort, waarin een a
ning omtrent een vergunning tot verblijf is gesteld, wordt vervan
zie art. 41, eerste lid, aanhef en onder a, en vierde lid, VV.

F. Overgangsbepalingen

Art. 108 Vb bepaalt dat voor vreemdelingen, die op het tijdstip v
de Wet in werking treedt houder zijn van een

Eerste wijziging

- verblijfsvergunnin

verblijfsvergunning in de zin van het Vreemdelingenreglement (Stb. 1918, 521), het document dat zij ingevolge dat reglement verplicht waren bij zich te dragen geldt als identiteitspapier in de zin van art. 54, Vb, een en ander zolang zij niet in het bezit zijn gesteld van een bij en krachtens dat artikel voorgeschreven document. Het Vreemdelingenreglement wordt ingetrokken bij art. 109 Vb (sub a). Het krachtens dat reglement voor houders van een "verblijfsvergunning" voorgeschreven document is hetzij een paspoort waarin die vergunning is aangetekend, hetzij een verblijfsvergunningformulier (zie artt. 1 en 9 Vreemdelingenreglement, juncto art. 15 en bijlage 5 van het - bij art. 53 VV ingetrokken - Verblijfsvoorschrift).

De artt. 50-52 VV bevatten bepalingen omtrent de vervanging van de krachtens het Vreemdelingenreglement voorgeschreven documenten door identiteitspapieren ingevolge de nieuwe Wet. Deze vervanging moet steeds plaats vinden uiterlijk bij het verstrijken van de termijn, waarvoor de ingevolge het Vreemdelingenreglement afgegeven verblijfsvergunning werd verleend (artt. 50, vierde lid, en 51 VV). Voor zover het betreft vreemdelingen die ingevolge art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf geworden zijn betekent dit dat de vervanging moet plaats vinden uiterlijk ter gelegenheid van de verlenging van de geldigheidsduur der vergunning.

Te onderscheiden zijn de volgende gevallen:

a. De vreemdeling is houder van een paspoort, waarin de ingevolge het Vreemdelingenreglement verleende verblijfsvergunning is aangetekend; hij behoort niet tot een der categorieën genoemd in art. 31, eerste lid, VV en hij is ingevolge art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf (zie Deel C, Hoofdstuk XXVIII, van deze circulaire). In dat geval wordt de in het paspoort gestelde aantekening omtrent de verblijfsvergunning vervangen door de aantekening, voorgeschreven bij art. 41, tweede lid, VV. Daarbij wordt dan eventueel tevens de verlenging aangetekend. In dit laatste geval kan de in het paspoort te stellen aantekening als volgt luiden:

Vergunning tot verblijf (art. 46, eerste lid, Vw)
geldig tot . . . . . 19. . (. . . . .)[1]
doel: . . . . . [2]
De vergunning geldt tevens voor de inwonende kinderen beneden vijftien jaar van de houder.[3]

Verlengd tot . . . . . 19. . (. . . . .) [4]

. . . . . , ...
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

b. De vreemdeling is houder van een paspoort waarin de ingevolge het Vreemdelingenreglement verleende verblijfsvergunning is aangetekend, dan wel van een verblijfsvergunningformulier; hij behoort tot een der categorieën genoemd in art. 31, eerste lid, VV en hij is ingevolge art. 46 eerste lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf (zie Deel C, Hoofdstuk XVIII, van deze circulaire). In dat geval wordt hem een document van het in bijlage 5d, VV, voorgeschreven model uitgereikt (art. 5 tweede lid, VV). In dat document wordt (op blz. 2) achter de woorden "Geldig tot . . . . . ." de datum ingevuld tot welke de ingevolge het Vreemdelingenreglement verleende vergunning (eventueel na verlenging) geldig was en dient voor wat betreft vermelding van het doel en opneming van de zinsnede dat de vergunning tevens voor de inwonende kinderen beneden vijftien jaar van de houder geldt, op overeenkomstige wijze te worden gehandeld als hierboven onder a weergegeven. In de eerste voor aantekening van verlengingen bestemde kolom wordt dan eventueel tevens de datum vermeld tot welke de geldigheidsduur der vergunning bij de afgifte van het document wordt verlengd.

- Bovendien -

1) Datum tot welke de verblijfsvergunning ingevolge het Vreemdelingenreglement (eventueel na verlenging) geldig was.
2) In te vullen indien ook bij de oude verblijfsvergunning zodanige aantekening was gesteld, en deze beperking gehandhaafd dient te blijven.
3) Deze zinsnede op te nemen indien art. 46, eerste lid, Vw tevens op zodanige kinderen van de houder van toepassing is (art. 50, derde lid, VV).
4) Datum tot welke de geldigheidsduur der vergunning bij het stellen der aantekening wordt verlengd.

Bovendien wordt in de voor aantekeningen bestemde ruimte van het document vermeld: art. 46, eerste lid, Vw.
Bij de afgifte van het document wordt de in het paspoort van de vreemdeling gestelde aantekening omtrent de hem ingevolge het Vreemdelingenreglement verleende verblijfsvergunning doorgehaald (tenzij de geldigheidsduur van die vergunning reeds was verstreken) en kan eventueel in dat paspoort worden aangetekend: document (bijl. 5d, VV) uitgereikt. Was de vreemdeling houder van een verblijfsvergunningformulier dan wordt dit bij de afgifte van het nieuwe document ingehouden.

c. De vreemdeling is houder van een paspoort, waarin de ingevolge het Vreemdelingenreglement verleende verblijfsvergunning is aangetekend, dan wel van een verblijfsvergunningformulier, en hij is ingevolge art. 46, tweede lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging (zie Deel C, Hoofdstuk XXXIII, van deze circulaire). In dat geval wordt hem een document van het in bijlage 5a, VV voorgeschreven model uitgereikt (art. 51, eerste lid, VV). In de voor aantekeningen bestemde ruimte van dat document dient dan te worden vermeld: art. 46, tweede lid, Vw. Bij de afgifte van het document wordt op overeenkomstige wijze gehandeld als hierboven aan het slot van punt b is aangegeven (de in het paspoort te stellen aantekening luidt in dit geval uiteraard: document (bijl. 5a, VV) uitgereikt).

d. De vreemdeling is houder van een paspoort, waarin een verblijfsvergunning is aangetekend of van een verblijfsvergunningformulier en hij behoort op het tijdstip waarop de Wet in werking treedt tot een der categorieën waarop het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is (zie de artt. 47 Vb en 24a VV, alsmede Deel C, Hoofdstuk XXXIV, van deze circulaire). In dat geval wordt hem - eveneens uiterlijk op het tijdstip waarop de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning verstrijkt - een document van het in bijlage 5c, VV voorgeschreven model uitgereikt (art. 51, tweede lid, VV).

In de regel zal een vreemdeling op wie bij het in werking treden van de Wet het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is tevens van rechtswege houder zijn van hetzij een vergunning tot verblijf (art. 46, eerste lid, Vw), hetzij van een vergunning tot vestiging (art. 46, tweede lid, Vw). Wordt aan een vreemdeling een document van het als bijlage 5c, VV voorgeschreven model uitgereikt op een tijdstip, waarop de vergunning tot verblijf haar geldigheid nog niet verloren heeft, dan kan in zijn paspoort, c.q. in zijn verblijfsvergunningformulier, worden aangetekend: "document (bijl. 5c, VV) uitgereikt", terwijl in het uit te reiken document in de voor aantekeningen bestemde ruimte wordt vermeld: "tevens houder van een vergunning tot verblijf (art. 46, eerste lid, Vw) geldig tot . . . . . ". Voor verlenging van de geldigheidsduur der vergunning tot verblijf bestaat in deze gevallen uiteraard geen aanleiding meer. Het verblijfsvergunningformulier wordt ingehouden, wanneer de geldigheidsduur der vergunning verstreken is. Betreft het een vreemdeling die - krachtens art. 46, tweede lid, Vw - van rechtswege houder is van een vergunning tot vestiging en aan wie bovendien verblijf krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan (dus in geval van samenloop tussen de hierboven onder c en d genoemde gevallen) dan kan worden volstaan met uitreiking aan de vreemdeling van het document van het als bijlage 5a bij het VV gevoegde model (vergunning tot vestiging), terwijl dan in de voor "aantekeningen" bestemde ruimte van dat document wordt vermeld:

"tevens verblijf toegestaan krachtens art. 10, tweede lid, Vw, als

. echtgenote van de Nederlander / houder van een vergunning tot vestiging 1)

. . . . . "

Opgemerkt zij nog dat vervanging van aantekeningen in paspoorten c.q. afgifte van documenten ingevolge bovengenoemde overgangsbepalingen niet behoeft te geschieden voor zover het betreft kinderen beneden de leeftijd van

- vijftien -

Eerste wijziging

vijftien jaar, omdat voor hen immers de identificatieplicht niet geldt. Overigens zijn ten aanzien van zodanige kinderen de artt. 33, vierde lid, en 41, eerste lid, aanhef en onder b, VV van toepassing.

Hoofdstuk IV - Aangifte van vermissing enz. van documenten

Art. 56 Vb bepaalt dat vreemdelingen die houder zijn van een identiteitspapier, waaruit blijkt dat hun krachtens een der bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw verblijf is toegestaan, verplicht zijn onverwijld in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie aangifte te doen van vermissing, het verloren gaan (bijv. door brand) of het voor identificatie ondeugdelijk worden van dat document. Het betreft hier een verplichting tot het verstrekken van gegevens, als bedoeld in art. 17, eerste lid, onder c, Vw.

De vorenbedoelde documenten zijn:

a. een paspoort waarin een vergunning tot verblijf is aangetekend;
b. een der documenten van de als bijlage 5a, 5b, 5c en 5d bij het VV gevoegde modellen;
c. een krachtens het Vreemdelingenreglement afgegeven verblijfsvergunningformulier, hetwelk ingevolge art. 108 Vb als identiteitspapier geldt zolang het niet is vervangen (zie hierboven Hoofdstuk III, onder F).

Van de aangifte dient proces-verbaal te worden opgemaakt. Mede met het oog op de toepassing van art. 33, zesde lid, VV (zie Hoofdstuk III, onder E) dient de ambtenaar die het proces-verbaal opmaakt de vreemdeling ondermeer uitvoerig te horen omtrent de (vermoedelijke) plaats en tijd waarop, en de omstandigheden waaronder, het verloren gaan of de vermissing heeft plaats gevonden. Wordt aangifte gedaan van het ondeugdelijk worden voor identificatie van het document, dan behoort de vreemdeling te worden ondervraagd omtrent de oorzaak daarvan. Een paspoort wordt mede ondeugdelijk voor identificatie indien het door de buitenlandse overheid ongeldig is gemaakt.

-In-

In geval van vermissing dienen, voor zover daartoe de gelegenheid b
staat, de nodige maatregelen te worden getroffen teneinde het docum
terug te vinden. Bestaat grond voor het vermoeden dat het document
een andere gemeente verloren is geraakt, dan ware het hoofd van pla
selijke politie van die gemeente terzake te informeren.
Voorts dient een rapport, met bijvoeging van een afschrift van het pr
ces-verbaal van aangifte, te worden toegezonden aan de hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justit
In het rapport moeten de terzake van belang zijnde gegevens - voor z
ver deze niet reeds uit het proces-verbaal omtrent de aangifte blijke
worden opgenomen (waaronder de datum tot welke het document geld
is) en moet tevens worden vermeld welke maatregelen door het hoofd
van plaatselijke politie terzake zijn genomen of zullen worden getrof
Onverminderd het vorenstaande dient van aangiften van het verloren
gaan of de vermissing van Nederlandse vreemdelingen- of vluchtelin
paspoorten door het hoofd van plaatselijke politie onverwijld kennis t
worden gegeven aan de autoriteit die dat paspoort heeft afgegeven. I
zodanige gevallen wordt een onderzoek ingesteld naar de betrouwbaa
heid van de aangever en naar de mogelijkheid van fraude. Voorts die
in alle gevallen, waarin geconstateerd wordt dat onregelmatigheden
zijn gepleegd met door de Nederlandse overheid afgegeven paspoorte
daarvan tevens bericht te worden gezonden aan het ministerie van Bu
tenlandse Zaken (bureau paspoorten).

- Hoofdstuk V -

Eerste wijziging

Hoofdstuk V - Verplichting tot het kennisgeven van verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland en van vertrek naar het buitenland.

algemeen

Ter uitvoering van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder b, Vw is vastgesteld artikel 57 Vb , hetwelk bepalingen bevat omtrent voor vreemdelingen geldende verplichtingen tot kennisgeving van:

a adresverandering binnen de gemeente waar de vreemdeling woon- of verblijfplaats heeft;

b verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland;

c vertrek naar het buitenland.

In de regel rusten de hier omschreven verplichtingen op de vreemdeling zelf. Ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar zijn deze verplichtingen echter gelegd op degene bij wie zij wonen of verblijven (het kan hier derhalve ook een Nederlander betreffen). De verplichtingen gelden tegenover het hoofd van plaatselijke politie (voor het begrip "hoofd van plaatselijke politie" zie hierboven Hoofdstuk II). Daarnaast voorziet artikel 64 Vb mede in een tegenover alle ambtenaren belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen geldende verplichting tot het desgevraagd verstrekken van gegevens omtrent - tegenwoordige en vroegere - woon- of verblijfplaats met adres.

Tot dusverre heeft de Minister van Justitie geen gebruik gemaakt van de in artikel 57, vijfde lid, Vb voorziene mogelijkheid om vreemdelingen of bepaalde categorieën van vreemdelingen vrij te stellen van een of meer der in dat artikel omschreven verplichtingen.

adresverandering binnen de gemeente

Een verplichting tot kennisgeving van adresverandering binnen de gemeente geldt alleen voor vreemdelingen aan wie het krachtens een der bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, dus voor houders van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten en vreemdelingen aan wie krachtens artikel 10, tweede lid, Vw, juncto de artt. 47 Vb en 24a VV, verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland is toegestaan. De kennisgeving moet worden gedaan aan het hoofd van plaatselijke politie der woon- of verblijfplaats en wel binnen vijf

dagen na de adresverandering. De vreemdeling behoeft niet persoonlijk van de wijziging van zijn adres mededeling te komen doen. Teneinde te bevorderen dat de vreemdeling zich aan de verplichting houdt kan het aanbeveling verdienen hem tevoren in het bezit te stellen van een - eventueel reeds gedeeltelijk ingevulde - kaart van het als bijlage D 1 bij deze circulaire gevoegde model.

verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland

Vreemdelingen, behorende tot een der hierboven aangeduide categorieën, zijn tevens verplicht bij verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland:

a daarvan vóór hun vertrek kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waaruit zij vertrekken en daarbij, voor zover dit bekend is, hun nieuwe adres op te geven (artikel 57, eerste lid aanhef en onder b, Vb).

b daarvan, onder opgave van het nieuwe adres, binnen vijf dagen na aankomst in de nieuwe woon- of verblijfplaats in persoon kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie aldaar (artikel 57, eerste lid, aanhef en onder c, Vb).

De onder a bedoelde kennisgeving behoeft niet in persoon te worden gedaan. Aan de vreemdeling kan, ter voldoening aan de onderwerpelijke verplichting, een kaart worden verstrekt van het als bijlage D 1 bij deze circulaire gevoegde model.

Voor zover daartoe de gelegenheid bestaat (dus indien de vreemdeling nog vóór zijn vertrek naar de nieuwe gemeente in de oude gemeente wordt aangetroffen) zal het aanbeveling verdienen om in diens identiteitspapier de volgende aantekening te stellen: kennis gegeven van verhuizing naar ..... (nieuwe gemeente) op ..... (datum, waarop de verhuizing volgens de kennisgeving zal plaats vinden). Ten aanzien van het stellen van deze aantekening is art. 38 VV van toepassing.

In het onder b bedoelde geval is de verplichting, tot het zich persoonlijk vervoegen bij het hoofd van plaatselijke politie, mede opgelegd teneinde deze in staat te stellen de bij artikel 40 VV voorgeschreven aantekening omtrent de verhuizing in het identiteitspapier van de vreemdeling te stellen.

Voor vreemdelingen aan wie het niet krachtens één van de bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven geldt de hierboven onder a bedoelde verplichting alleen indien het hoofd van plaatselijke politie hun daartoe een vordering heeft gedaan (de onder b genoemde verplichting geldt voor hen niet) - zie art. 57, tweede lid, Vb. Een zodanige vordering zal in het algemeen slechts behoeven te worden gedaan indien daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen speciale aanleiding bestaat. Te

denken valt in dit verband aan visumplichtige vreemdelingen in wier visum een verplichting tot aanmelding is opgenomen (zie art. 68 Vb) alsmede aan vreemdelingen aan wie het niet langer krachtens een van de bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven (bv. doordat hun vrije termijn is verstreken of hun vergunning tot verblijf is ingetrokken) doch wier uitzetting om enigerlei reden nog niet kan plaatsvinden. Voorts zal een vordering als hier bedoeld behoren te worden gedaan, indien het aan de vreemdeling is toegestaan om de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf hier te lande af te wachten (zie Deel C, Hoofdstuk X van deze circulaire) en rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de vreemdeling naar een andere gemeente zal vertrekken, alvorens op dat verzoek is beslist (o.a. ten aanzien van sedert kort in ons land aangekomen buitenlandse werknemers zal dit laatste veelal het geval zijn). Het zal aanbeveling verdienen in deze gevallen de vordering schriftelijk te doen. Dit kan geschieden door uitreiking van een kaart van het als bijlage D 1 bij deze circulaire gevoegde model, waarop wordt aangetekend: "vordering art. 57, tweede lid, Vb".

Van het doen van de vordering behoort uiteraard aantekening te worden gehouden in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

samenwerking tussen de vreemdelingendiensten

Van elke kennisgeving van verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland geeft het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van vertrek zo spoedig mogelijk kennis aan het hoofd van plaatselijke politie der nieuwe woon- of verblijfplaats, met gebruikmaking van een formulier van het als bijlage D 2 bij deze circulaire gevoegde model. Het formulier wordt in tweevoud toegezonden. Heeft de vreemdeling zich na aankomst in de nieuwe gemeente bij het hoofd van plaatselijke politie aldaar vervoegd, dan wordt hij ingeschreven in het vreemdelingenregister en zendt het hoofd van plaatselijke politie het duplicaat van het door hem ontvangen formulier, nadat daarop de datum van inschrijving is aangetekend, op de in Deel H, onder 2, van deze circulaire voorgeschreven wijze toe aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Betreft het een vreemdeling, aan wie het is toegestaan om de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf hier te lande af te wachten (en aan wie eventueel een vordering als bedoeld in art. 57, tweede lid, Vb is gedaan - zie hierboven) dan zal deze zich in de regel uiterlijk binnen acht dagen na aankomst in de nieuwe gemeente bij het hoofd van

plaatselijke politie aldaar moeten aanmelden (zie art. 70, eerste lid, aanhef en onder b, Vb, alsmede Deel D, Hoofdstuk VIII, van deze circulaire). In dit geval handelt het hoofd van plaatselijke politie, indien de bevoegdheid tot het verlenen der vergunning bij hem berust, op de wijze, aangegeven in Deel C, Hoofdstuk IX, van deze circulaire, onder "bevoegdheid van het hoofd van plaatselijke politie". Is daarentegen de Minister van Justitie bevoegd tot het nemen van een beslissing op het ingediende verzoek, dan behoort de gedragslijn te worden gevolgd, aangegeven in Deel C, Hoofdstuk XVI, van deze circulaire, onder "indiening van de voorstellen".

Heeft de vreemdeling zich niet binnen de voorgeschreven termijn bij het hoofd van plaatselijke politie der opgegeven nieuwe woon- of verblijfplaats vervoegd, dan stelt deze zo spoedig mogelijk een onderzoek naar de verblijfplaats van de vreemdeling in. Het kan daarbij aanbeveling verdienen contact op te nemen met het hoofd van plaatselijke politie, van wie

- de -

de opgave werd ontvangen, teneinde na te gaan of de vreemdeling inderdaad uit de desbetreffende gemeente is vertrokken. Wordt de vreemdeling alsnog in de nieuwe gemeente in het vreemdelingenregister ingeschreven, dan wordt gehandeld op de bovenomschreven wijze. Heeft het onderzoek naar de verblijfplaats van de vreemdeling geen resultaat opgeleverd, dan wordt - in elk geval binnen veertien dagen na de dag waarop de betrokkene volgens zijn opgave uit de vorige gemeente zou zijn vertrokken - eveneens het duplicaat van het ontvangen formulier model D 2 aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie ingezonden, nadat de daarop voorkomende zinsnede "werd, ook bij onderzoek aan het opgegeven adres, niet aangetroffen in deze gemeente" is onderstreept.

Wordt een vreemdeling die van woon- of verblijfplaats binnen Nederland is veranderd, in de nieuwe gemeente aangetroffen zonder dat van het hoofd van plaatselijke politie der vorige woon- of verblijfplaats een mededeling omtrent deze mutatie werd ontvangen, dan kan het hoofd van plaatselijke politie van de nieuwe gemeente, met gebruikmaking van een formulier van het als bijlage D 3 bij deze circulaire gevoegde model, aan zijn ambtgenoot van de oude gemeente alsnog om toezending - in tweevoud - van een formulier model D2 verzoeken. Na ontvangst van dat formulier en na inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister doet het hoofd van plaatselijke politie dan - eveneens door middel van toezending van het duplicaat van het formulier D2 - van een en ander mededeling aan het ministerie van Justitie.

Het vorenstaande geschiedt uiteraard onverminderd het treffen van eventuele maatregelen tegen de vreemdeling die zijn in art. 57 Vb omschreven verplichtingen niet is nagekomen.

vertrek naar het buitenland

Voor vreemdelingen aan wie het krachtens een der bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven geldt bovendien de verplichting om bij vertrek naar het buitenland daarvan, vóórdat het vertrek plaats vindt,

- kennis -

kennis te geven aan het hoofd van plaatselijke politie, zulks eveneens zo mogelijk onder opgave van het nieuwe adres (art. 57, eerste lid, aanhef en onder b, Vb).
Ook hier geldt dat het hoofd van plaatselijke politie van andere vreemdelingen kan vorderen een zodanige kennisgeving te doen - zie art. 57, tweede lid, Vb (voor de gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie van deze bevoegdheid gebruik zal maken: zie hiervoor onder "verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland").
Aan een verplichting tot kennisgeving van vertrek naar het buitenland behoeft door de vreemdeling niet in persoon te worden voldaan. Hem kan voor het doen van de kennisgeving een kaart worden uitgereikt van het als bijlage D 1 bij deze circulaire gevoegde model.

Art. 57, vierde lid, Vb noemt een tweetal gevallen waarin de vreemdeling niet verplicht is kennis te geven van vertrek naar het buitenland.
Voor houders van een vergunning tot vestiging, vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten of vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, geldt de onderwerpelijke verplichting niet, indien zij hun hoofdverblijf in Nederland gevestigd houden (voor het begrip hoofdverblijf: zie Deel C, Hoofdstuk XXX, van deze circulaire). In dit verband zijn er nog op gewezen, dat vestiging van hoofdverblijf buiten Nederland voor de houder van een vergunning tot vestiging tot gevolg heeft dat diens vergunning van rechtswege vervalt (art. 14, tweede lid, Vw). Ook de status van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven zal door vestiging van hoofdverblijf in het buitenland eindigen (zie de artt. 47 Vb en 24a VV). Voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten kan overbrenging van hun hoofdverblijf naar het buitenland grond tot intrekking van hun toelating opleveren (art. 15, derde lid, Vw). In deze gevallen dient het hoofd van plaatselijke politie dus tijdig van het vertrek op de

hoogte te zijn.
Houders van een vergunning tot verblijf behoeven van hu trek naar het buitenland geen kennis te geven, indien z vertrekken met het kennelijk doel om vóórdat de geldigh duur van hun vergunning is verstreken, wederom naar Nede land terug te keren. Tijdelijke afwezigheid van de houde van een vergunning tot verblijf levert als zodanig geen voor intrekking van die vergunning op. Voor de te volgen dragslijn indien de houder van een vergunning tot verbli zich in het buitenland vestigt: zie Deel C, Hoofdstuk XX van deze circulaire.

samenwerking met de bevolkingsadministratie.

De aandacht zij erop gevestigd dat de vreemdeling ingevol het Besluit Bevolkingsboekhouding (Stb. 1936, 342) verpli is om overeenkomstige kennisgevingen als omschreven in ar 57 Vb te doen aan het gemeentebestuur en wel "ter plaatse waar het gemeentebestuur het bevolkingsregister heeft ond gebracht". Zowel met het oog op de toepassing van de vree delingenvoorschriften - in het bijzonder die betreffende h toezicht op hier te lande vertoevende vreemdelingen - als in verband met de voorschriften voor de bevolkingsboekhoud is een goede en nauwe samenwerking tussen de plaatselijke vreemdelingendiensten en de plaatselijke bevolkingsregiste dringend gewenst. Aan de hoofden van plaatselijke politie wordt derhalve verzocht om aan iedere vreemdeling die zich na binnenkomst in Nederland bij hen heeft aangemeld of zic bij hen heeft vervoegd, en die langer dan dertig dagen in land zal verblijven, mede te delen dat voor hem de verplich ting geldt zich tevens bij het gemeentebestuur (afd. bevol-kingsregisters) aan te melden. De gemeentebesturen zijn ui genodigd, van elke inschrijving van een vreemdeling onmidde lijk schriftelijk of telefonisch kennis te geven aan de plaatselijke vreemdelingenadministratie, voor zover niet bl dat betrokkene tevoren reeds werd opgenomen (zie in dit verband ook. hetgeen omtrent de samenwerking tussen de be-volkingsadministratie en de vreemdelingendiensten is vermel in de nota van toelichting op het Vreemdelingenbesluit ad art. 57).

Hoofdstuk VI - Verplichting tot het verstrekken van gegevens

algemeen

Ingevolge art. 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw kan ten aanzien van vreemdelingen worden voorzien in een verplichting tot het verstrekken van gegevens, welke van belang kunnen zijn voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet. De woorden "ten aanzien van" betekenen dat niet alleen aan de vreemdeling zelf verplichtingen op dit stuk kunnen worden opgelegd, maar dat ook derden (met inbegrip van Nederlanders) kunnen worden verplicht gegevens omtrent vreemdelingen te verstrekken. De onderwerpelijke bepaling is uitgevoerd bij het hierboven in Hoofdstuk IV reeds besproken art. 56 Vb, alsmede bij de artt. 58 - 64 Vb, juncto art. 34 VV.

verstrekken van gegevens die voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet van belang zijn

Art. 58, eerste lid, Vb bepaalt dat vreemdelingen verplicht zijn op vordering van het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar zij wonen of verblijven, binnen de in de vordering aangegeven tijd, de gegevens te verstrekken welke dat hoofd van plaatselijke politie in het belang van het bepaalde bij en krachtens de Wet vraagt. Er dient hier dus steeds een rechtstreeks verband te bestaan tussen het vragen van de gegevens en de toepassing van de Wet, c.q. van de uitvoeringsbepalingen daarvan.

De gegevens kunnen derhalve ondermeer worden gevraagd met het oog op het nemen van een beslissing op een door de vreemdeling ingediend verzoek om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf, het verlenen van een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling. Het verstrekken van onjuiste gegevens terzake kan dan, naast strafbaarheid wegens overtreding van art. 58 Vb, juncto art, 44, eerste lid, Vw, voor de vreemdeling tot gevolg hebben dat een hem nadien op grond van die gegevens verleende vergunning of toelating als vluchteling wordt ingetrokken (zie artt. 12, aanhef en onder a, 14, eerste lid, aanhef en onder a, en 15, derde lid, Vw). Voorts kan een vordering tot het verstrekken van gegevens als hierbedoeld bijvoorbeeld worden

- gedaan -

gedaan met het oog op het bijhouden van het vreemdelingenregister (zie Deel H, onder 2, van deze circulaire). In de gevallen bedoeld in art. 58, eerste lid, Vb is de vreemdeling niet verplicht de gevraagde gegevens in persoon te verstrekken. Een model voor het doen van de in die bepaling bedoelde vordering is niet voorgeschreven. Het ligt voor de hand dat een vordering steeds zoveel mogelijk in een voor de vreemdeling begrijpelijke vorm en taal moet worden gedaan.

Het tweede lid van art. 58 Vb biedt de mogelijkheid, de vreemdeling te verplichten om de gevraagde gegevens in persoon te komen verstrekken. Voor het doen van een zodanige vordering is echter steeds nodig dat daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat. Dit zal onder meer het geval kunnen zijn indien feiten of omstandigheden bekend geworden zijn welke grond kunnen opleveren tot het intrekken van een verleende vergunning of een toelating als vluchteling; indien een vreemdeling verzuimd heeft tijdig verlenging van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf aan te vragen of indien overwogen wordt de vreemdeling aan een bijzondere maatregel van toezicht te onderwerpen (vgl. artt. 17, derde lid, en 18 Vw).

In de gevallen bedoeld in art. 58, eerste en tweede lid, Vb is sprake van een individuele vordering. Daarnaast kan - ingevolge het derde lid van dat artikel - een vordering tot het verstrekken van gegevens ook bij algemene bekendmaking worden gedaan. Zodanige vordering kan dan gericht zijn hetzij tot alle vreemdelingen in de gemeente, hetzij tot bepaalde categorieën van vreemdelingen. Een vordering als hier bedoeld kan alleen worden gedaan met het oog op registratie of herregistratie van vreemdelingen. Indien het hoofd van plaatselijke politie termen aanwezig acht tot het doen van een vordering bij algemene bekendmaking dient hij terzake een gemotiveerd voorstel aan de Minister van Justitie te doen. Dit voorstel dient dan te worden ingezonden door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie. Verleent de minister zijn goedkeuring aan het voorstel, dan zal hij daarbij tevens bepalen in welke vorm en op welke wijze de bekendmaking moet geschieden.

Art. 58 Vb kan toepassing vinden op alle hier te lande aanwezige vreemdelingen, ongeacht of zij legaal dan wel illegaal in ons land verblijven. De vordering is steeds gericht tot de vreemdeling zelf, tenzij het kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar betreft; te hunnen aanzien kan de vordering worden gericht tot degene bij wie zij wonen of verblijven (art. 58, vierde lid, Vb).

het kennisgeven van aanwezigheid indien het verblijf niet of niet langer is toegestaan

Art. 59 Vb bepaalt dat vreemdelingen wier verblijf in Nederland niet of niet langer is toegestaan ingevolge het bepaalde bij en krachtens de wet, verplicht zijn onverwijld van hun aanwezigheid mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie van hun woon- of verblijfplaats. Buiten de gevallen waarin het een vreemdeling op de voet van een der bepalingen van de art. 8 - 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, kent de Wet nog andere vormen van gedoorloofd verblijf. In dit verband valt onder meer te denken aan vreemdelingen wier vrije termijn (art. 8 Vw) is verstreken, of wier vergunning tot verblijf niet langer geldig is, doch die toestemming hebben gekregen om de beslissing op een door hen ingediend verzoek om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning, dan wel om toelating als vluchteling, hier te lande af te wachten, alsmede aan vreemdelingen wier uitzetting dient te worden opgeschort (zie hiervoor Deel E, Hoofdstuk IV, van deze circulaire). Op vorenbedoelde categorieën van vreemdelingen is het bepaalde in art. 59 Vb niet van toepassing; hun verblijf in ons land is trouwens reeds uit anderen hoofde bij het hoofd van plaatselijke politie bekend.

De bepaling is gericht tegen vreemdelingen die op illegale wijze ons land zijn binnengekomen of die - na beëindiging van het hun krachtens een van de bepalingen van de artt. 8 - 10 Vw toegestane verblijf - zonder toestemming in ons land zijn achtergebleven. Onder de werking van deze bepaling vallen tevens passagierende zeelieden en transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen die niet tijdig

uit ons land zijn vertrokken (vgl. art. 44 Vb en de artt. 17 en 18 VV).
De in art. 59 Vb bedoelde kennisgeving behoeft niet in persoon te worden gedaan. Krijgt het hoofd van plaatselijke politie echter op deze wijze (of op de wijze bedoeld in art. 60 Vb - zie hieronder) kennis van het ongeoorloofde verblijf van een vreemdeling hier te lande dan zal er zeker grond zijn voor het doen van de in art. 58, tweede lid, Vb bedoelde vordering tot het in persoon verstrekken van nadere gegevens (uiteraard voor zover de aanhouding van de vreemdeling ter fine van uitzetting niet aanstonds vereist is).

het kennisgeven van het verschaffen van nachtverblijf

Art. 60 Vb heeft betrekking op dezelfde categorieën van vreemdelingen op wie art. 59 Vb van toepassing is. Niet alleen de op ongeoorloofde wijze in ons land verblijvende vreemdeling zelf moet van zijn aanwezigheid onverwijld mededeling doen aan het hoofd van plaatselijke politie, ook degene die aan een zodanige vreemdeling nachtverblijf verschaft, terwijl hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat diens verblijf niet of niet langer ingevolge het bepaalde bij of krachtens de Wet is toegestaan, moet daarvan aanstonds aan het hoofd van plaatselijke politie kennis geven. Degene op wie deze verplichting rust kan zowel Nederlander als vreemdeling zijn. Er zijn geen voorschriften gegeven voor de vorm waarin deze mededeling moet worden gedaan. De strekking van deze bepaling is om de opsporing van illegaal in ons land verblijvende vreemdelingen te vergemakkelijken en om hen, die - te kwader trouw - aan dit illegale verblijf medewerking verlenen, strafbaar te stellen. In de nota van toelichting op het Vb (ad artt. 59 - 63) wordt de aandacht gevestigd op de in de politieverordeningen van vele gemeenten voortkomende bepalingen, krachtens welke hotel - en pensionhouders en - eventueel - andere personen die tegen betaling nachtverblijf verschaffen verplicht zijn om - meestal aan de hand van kaarten en formulieren die vanwege de politie worden verstrekt - bepaalde gegevens te verstrekken omtrent een ieder aan wie zij onderdak verschaffen. Voor zover de krachtens deze gemeentelijke

verordeningen verstrekte gegevens betrekking hebben op vreemdelingen, kunnen zij, ook voor de vreemdelingendiensten, een nuttige bron van informatie vormen.

het verstrekken van gegevens omtrent buitenlandse werknemers (of vroegere werknemers)

Art. 61 Vb voorziet in de mogelijkheid dat de Minister van Justitie aan werkgevers de verplichting oplegt om ten aanzien van vreemdelingen die bij hen te werk gesteld worden, in dienst zijn of in dienst geweest zijn, gegevens te verstrekken aan het hoofd van plaatselijke politie, een en ander voor zover deze gegevens van belang zijn voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet. Aan deze bepaling is uitvoering gegeven bij art. 33a, VV. Voor de toepassing van deze bepaling zie Deel G, onder 4, Hoofdstuk V, punt 2, van deze circulaire.

het doen van mededeling omtrent het gaan zoeken of gaan verrichten van arbeid

Ook op de vreemdeling zelve die aan het arbeidsproces wil deelnemen of gaat deelnemen kan de verplichting rusten daarvan - eigener beweging - mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie. Ingevolge art. 62, eerste lid, Vb geldt zodanige verplichting voor vreemdelingen die binnen de zogeheten vrije termijn (art. 8 Vw, juncto art. 46 Vb) in Nederland verblijven. De mededeling moet onverwijld worden gedaan. Voor de wijze waarop en de vorm waarin zulks moet geschieden zijn geen voorschriften vastgesteld.
Vrijgesteld van de hier bedoelde verplichting zijn ingevolge art. 62, tweede lid, Vb en art. 34 VV:

- a -

a houders van een machtiging tot voorlopig verblijf (omtrent deze vreemdelingen kan uit de door hen ingediende aanvraag om de machtiging tot voorlopig verblijf reeds blijken voor welk doel zij zich naar Nederland begeven hebben);

b vreemdelingen die kunnen aantonen dat hun verblijf in Nederland de duur van drie maanden niet zal overschrijden (bijv. monteurs e.d.);

c zeelieden die aanmonsteren of werk zoeken aan boord van een schip (werkzoekende zeelieden moeten zich ingevolge art. 69, eerste lid, Vb binnen twee dagen na binnenkomst in persoon aanmelden bij het hoofd van plaatselijke politie);

d begunstigde EEG-onderdanen in de zin van art. 91 Vb (zie Deel G, onder 1, van deze circulaire);

e vreemdelingen die door bemiddeling van de overheid zijn aangeworven in een land waarmede Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten (ook ten aanzien van deze vreemdelingen is tevoren reeds bekend voor welk doel zij herwaarts komen).

f. werkzoekende onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G.

mededeling omtrent verval van het doel waarvoor een vergunning tot verblijf is verleend

Art. 63 Vb bepaalt dat vreemdelingen die houder zijn van een vergunning tot verblijf welke onder beperkingen is verleend, verplicht zijn om, indien het doel waarvoor hun verblijf is toegestaan is komen te vervallen, daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

Voor het verlenen van een vergunning tot verblijf onder beperkingen: zie art. 11, tweede lid, Vw en Deel C, Hoofdstuk XIII, van deze circulaire.

- Verval -

Verval van het doel waarvoor de vergunning werd verleend kan grond opleveren voor intrekking dezer vergunning (zie art. 12, aanhef en onder d, Vw, alsmede Deel C, Hoofdstuk XXV). De vreemdeling kan ook verzoeken om wijziging (of opheffing) van de aan de vergunning verbonden beperking; voor het doen van zo'n verzoek moet hij gebruik maken van het in bijlage 4 VV als model c aangeduide formulier (zie Deel C, hoofdstuk XXIV).

het verstrekken van gegevens ter vaststelling van identiteit etc.

Art. 64 Vb bevat een voor alle vreemdelingen tegenover elke met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen geldende verplichting tot het desgevraagd verstrekken van gegevens, en het vertonen van in hun bezit zijnde bescheiden, welke kunnen dienen ter vaststelling van:

a hun indentiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, beroep, alsmede tegenwoordige en vroegere woon- of verblijfplaats met adres;

b datum, plaats en wijze van binnenkomst in Nederland of in het Beneluxgebied;

c doel en duur van hun voorgenomen verblijf in Nederland;

d middelen van bestaan.

De strekking van deze bepaling is om de ambtenaren, belast met de grensbewaking en met het toezicht op vreemdelingen, bij de uitoefening van hun controlerende taken in staat te stellen, de beschikking te krijgen over de primaire gegevens welke nodig zijn om te kunnen vaststellen met welke vreemdeling zij te doen hebben, of deze vreemdeling op regelmatige wijze is binnengekomen en of het hem is toegestaan in Nederland te verblijven (zie in dit verband ook art. 19, eerste lid, Vw). Blijkt het een illegale grensoverschrijder te betreffen dan kan deze aanstonds worden uitgezet (zie art. 23, vijfde lid, Vw en Deel E, Hoofdstuk VI, van deze circulaire). Kan de identiteit niet onmiddellijk worden vastgesteld, of blijkt niet aanstonds dat het de vreemdeling is toegestaan in Nederland te verblijven, dan kan hij met toepassing van art. 19, tweede lid, Vw worden overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor (zie hiervoor nader

Deel D, Hoofdstuk X, van deze circulaire). Art. 23 Vb bevat, met het oog op de vaststelling van de vraag of een vreemdeling toegang tot Nederland heeft, een overeenkomstige- uitsluitend tegenover de grensbewakingsambtenaren geldende- verplichting voor vreemdelingen die Nederland inreizen, als die welke in het onderwerpelijke artikel voor alle hier te lande verblijvende vreemdelingen is neergelegd. (zie Deel B, Hoofdstuk V, van deze circulaire). De in art. 64, onder a, Vb bedoelde gegevens omtrent identiteit, nationaliteit en burgerlijke staat zullen in de regel kunnen worden ontleend aan het identiteitspapier dat de vreemdeling ingevolge het bepaalde bij en krachtens art. 54 Vb verplicht is bij zich te dragen en desgevraagd te vertonen (zie hierboven Hoofdstuk III). Heeft de vreemdeling echter het voorgeschreven document niet bij zich, of bestaat er gegronde aanleiding om te twijfelen aan de echtheid van dat document, dan zal getracht moeten worden de hier bedoelde gegevens vast te stellen aan de hand van andere in het bezit van de vreemdeling zijnde bescheiden of door deze verstrekte inlichtingen. Informatie naar tegenwoordige en vroegere woon- of verblijfplaats met adres kan mede van belang zijn, teneinde in daarvoor in aanmerking komende gevallen na te gaan of de vreemdeling voldaan heeft aan de bij art. 57 Vb voorgeschreven verplichtingen.

Het verkrijgen van de onder b vermelde gegevens is met name van belang met het oog op de vaststelling van de vraag of de vreemdeling op regelmatige wijze is binnengekomen, of hij aan zijn verplichting tot aanmelding heeft voldaan, of de voor hem geldende "vrije termijn"(art. 8 Vw juncto art. 46 Vb) al dan niet is verstreken en naar welk land hij eventueel dient te worden uitgezet.

De onder c en d bedoelde gegevens zullen voornamelijk worden gevraagd teneinde te kunnen nagaan of de vreemdeling heeft voldaan aan de in art. 62, eerste lid, Vb omschreven verplichting;of de vrije termijn van de vreemdeling eventueel is beëindigd; of het deel van zijn verblijf nog in overeenstemming is met een aan zijn vergunning tot verblijf

verbonden beperking, dan wel of er termen aanwezig zijn tot het intrekken van de vergunning wegens het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan.
Uiteraard dienen aan de vreemdeling bij het uitoefenen van de identiteitscontrole slechts die gegevens te worden gevraagd welke voor de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet van belang zijn. Vreemdelingen die aanstonds een identiteitspapier tonen waaruit blijkt dat het hun is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie bijlage 5, modellen a - c, VV) dienen niet verplicht te worden nadere inlichtingen als in het artikel bedoeld te verstrekken, behoudens in het geval waarin aannemelijk is dat zij van woon- of verblijfplaats zijn veranderd zonder dat zulks in hun identiteitspapier is aangetekend. Ook ten aanzien van vreemdelingen die zich legitimeren als houder van een vergunning tot verblijf dient in het algemeen een bescheiden gebruik van de bij het artikel voorziene mogelijkheid tot het vragen van gegevens te worden gemaakt. Slechts indien er gegronde aanleiding is te veronderstellen dat zij de voorschriften op het gebied van het toezicht op vreemdelingen niet zijn nagekomen, dan wel dat er grond tot intrekking van de hun verleende vergunning aanwezig kan zijn (met name wegens verval van het doel waarvoor de vergunning werd verleend of wegens het niet meer beschikken over middelen van bestaan), dient de vreemdeling daaromtrent nader te worden ondervraagd. Overigens kan art. 19 Vw geen toepassing vinden ten aanzien van vreemdelingen die zich aanstonds als houder van een geldige titel tot verblijf kunnen legitimeren. Constateert de controlerende ambtenaar dat een zodanige vreemdeling zich niet gehouden heeft aan de als maatregel van toezicht voor hem geldende verplichtingen dan dient hij - afgezien van eventueel verbaliserend optreden - aanstonds de vreemdelingendienst of de met de behandeling van vreemdelingenzaken belaste ambtenaar ter plaatse daaromtrent te informeren. Eveneens dient zo spoedig mogelijk een rapport aan het hoofd van plaatselijke politie te worden uitgebracht indien er bij de uitoefening van identiteitscontrole gegevens zijn verkregen, welke grond zouden kunnen opleveren tot intrekking

- van -

van een aan een vreemdeling verleende vergunning tot verblijf. Een en ander zal dan voor het hoofd van plaatselijke politie aanleiding kunnen vormen tot het doen van een vordering aan de vreemdeling tot het in persoon verstrekken van nadere gegevens (art. 58, tweede lid, Vb).

uitoefening binnenlands vreemdelingentoezicht

Hoewel de vorenbedoelde identiteitscontrole zich in de eerste plaats dient uit te strekken tot vreemdelingen wier gedrag of voorkomen daartoe meer in het bijzonder aanleiding geeft, dient te worden bedacht dat de toeneming en de voortschrijdende liberalisering van het internationaal personenverkeer in het algemeen, en de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied in het bijzonder, hebben geleid tot een vermindering van het grenstoezicht, met het gevolg dat de onderkenning van vreemdelingen die niet voldoen aan de voor het hebben van toegang tot ons land gestelde vereisten, in vele gevallen niet reeds op het ogenblik van hun grensoverschrijding zal kunnen plaatsvinden. Daarbij komt dan nog het probleem van de toestroming van vreemde arbeidskrachten, buiten de officiële wervingskanalen om. Om deze redenen blijft een regelmatig en effectief toezicht ook buiten de grensstreken ten zeerste noodzakelijk, vooral op die plaatsen waar veel vreemdelingen plegen te vertoeven, zoals allereerst in hotels, pensions e.d. , doch ook in havenkwartieren, zeelieden-beurzen, door vreemdelingen gefrekwenteerde nachtclubs, op stations, bij poste-restante loketten en ook bij bedrijven waar veel buitenlandse werknemers arbeiden.
In al deze gevallen is hantering van de bij art. 64 Vb aan de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen of met de grensbewaking, gegeven bevoegdheid het aangewezen middel ten dienste van een effectieve controle op vreemdelingen; daarnaast is uiteraard een goede samenwerking geboden met andere instanties welke op hun terrein met de aanwezigheid van vreemdelingen bekend worden, zoals plaatselijke bevolkingsregisters, de arbeidsbureaus, de gemeentelijke

huisvestingsinstanties alsmede diensten voor sociale zaken.

verstrekken van inlichtingen omtrent vreemdelingen aan buitenlandse vertegenwoordigingen

Aan of ten behoeve van vreemde diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen of andere buitenlandse instanties mogen slechts gegevens omtrent hier te lande verblijvende vreemdelingen worden verstrekt op de volgende voet:

a. Ingeval aan de politie door voornoemde instanties wordt verzocht om een collectieve opgave van namen van in een gemeente wonende vreemdelingen van een bepaalde nationaliteit of wanneer het gaat om andere inlichtingen op grote schaal over vreemdelingen, zal naar de diplomatieke weg dienen te worden verwezen, opdat van regeringswege beslist kan worden of die gegevens al dan niet kunnen worden verstrekt.

b. In afwijking van het gestelde onder a kan het hoofd van plaatselijke politie rechtstrecks gevolg geven aan verzoeken van Belgische of Luxemburgse consulaire vertegenwoordigers hier te lande om opgave van in hun gemeente woonachtige Belgen, c.q. Luxemburgers.

c. In andere gevallen zullen de gevraagde inlichtingen rechtstreeks kunnen worden gegeven, met dien verstande dat, wanneer het hoofd van plaatselijke politie enige aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze inlichtingen zullen worden gebruikt voor doeleinden aan de bevordering waarvan, in het belang van de openbare orde, de nationale veiligheid of met het oog op de Nederlandse rechtsopvattingen geen medewerking kan worden verleend (in dit verband valt o.a. te denken aan politieke controle op hier te lande wonende vreemdelingen) - bij voorkeur door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie - het oordeel van de Minister van Justitie dient te worden gevraagd. In spoedeisende gevallen kan gehandeld worden op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Hoofdstuk VII Het verlenen van medewerking aan het vastleggen van gegevens met het oog op identificatie.

Ter uitvoering van art. 17, eerste lid, aanhef en onder d, Vw bepaalt art. 65 Vb dat vreemdelingen verplicht zijn desgevorderd te hunner idenfiticatie:

a. een goedgelijkende pasfoto ter beschikking te stellen;

b. zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen.

De verplichtingen gelden zowel tegenover ambtenaren, belast met het vreemdelingentoezicht, als tegenover de met de grensbewaking belaste ambtenaren. De onder b genoemde verplichting mag slechts worden opgelegd indien daartoe naar het oordeel van de desbetreffende ambtenaar in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat, dus alleen in speciale daarvoor in aanmerking komende gevallen.

het beschikbaar stellen van een foto

De verplichting tot het beschikbaar stellen van een pasfoto dient te worden opgelegd met het oog op de registratie van de vreemdeling (zie hiervoor Deel H, onder 2, van deze circulaire) alsmede in verband met de uitreiking van de voorgeschreven identiteitspapieren (bijlage 5 VV).

Een verplichting om zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen behoort steeds onverwijld te worden opgelegd aan vreemdelingen die op onregelmatige wijze Nederland zijn binnengekomen en naar wier identiteit een onderzoek dient te worden ingesteld.

Voorts kan grond voor het opleggen van een zodanige verplichting aanwezig zijn in de volgende gevallen:

a. ten aanzien van vreemdelingen die grond hebben opgeleverd tot het instellen van een onderzoek naar hun criminele of ongunstige politieke antecedenten;

b. indien het betreft vreemdelingen, aan wier vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid een voorschrift wordt verbonden; aan wie overeenkomstig art. 17, derde lid, Vw een individuele verplichting tot periodieke aanmelding wordt opgelegd; wier vrijheid van beweging met toepassing van art. 18 Vw wordt beperkt of die overeenkomstig art. 21 Vw ongewenst worden verklaard;

c. ten aanzien van vreemdelingen die overeenkomstig art. 26 Vw in bewaring worden gesteld.

Voorts dient de onderwerpelijke bepaling te worden toegepast in alle gevallen waarin de Minister van Justitie een algemene of bijzondere aanwijzing terzake heeft gegeven (voor vreemdelingen van Chinese landaard: zie Deel G, onder 5, van deze circulaire).

De vingerafdrukken moeten worden geplaatst op een zg. tienvinger-afdrukkenformulier, dat van rijkswege beschikbaar wordt gesteld en verkrijgbaar is bij het ministerie van Justitie, onderafdeling Opsporingsbijstand, bureau Centrale Dactyloscopische Dienst, Raamweg 47, te 's-Gravenhage. Voor vreemdelingen van vrouwelijk geslacht ware een dienovereenkomstig formulier met rode bovenrand te gebruiken. Achter op het formulier dient te worden vermeld aan de hand van welke gegevens, bescheiden en identiteitspapieren de identiteit van de vreemdeling, zoals deze op het formulier wordt vermeld, is onderzocht. Voorts moeten de redenen worden aangegeven, waarom de vingerafdrukken werden genomen, een en ander met vermelding van de terzake betrekkelijke feitelijke gegevens. De voor identificatie benodigde gegevens dienen uiteraard zo spoedig mogelijk te worden vastgelegd; dit geldt in het bijzonder ten aanzien van vreemdelingen die voor uitzetting in aanmerking komen.
Voor vaststelling van de identiteit van de vreemdeling kan vaak een nuttig gebruik worden gemaakt van de gegevens die eventueel reeds bij het eerdergenoemde Bureau Centrale Dactyloscopische Dienst beschikbaar zijn, terwijl omgekeerd de gegevens, welke verzameld zijn door de ambtenaren, belast met de grensbewaking of met het vreemdelingentoezicht, dienstbaar kunnen worden gemaakt aan het opsporingsonderzoek terzake van strafbare feiten. Met het oog hierop dient in alle gevallen

waarin vingerafdrukken van vreemdelingen zijn genomen een exemplaar van het desbetreffende formulier ten spoedigste te worden toegezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, welke voor doorzending aan het bureau Centrale Dactyloscopische Dienst zal zorgdragen. In dringende gevallen kan terzake rechtstreeks contact met genoemd bureau worden opgenomen.

Het vorenstaande laat uiteraard onverlet de door de Minister van Justitie vastgestelde "Richtlijnen ter bevordering van een doelmatige opsporing" (circulaire van 1 maart 1961, directie Politie, afdeling Criminele Zaken, Nr. 100 C 561).

Hoofdstuk VIII - Verplichtingen tot aanmelding

Op aanmeldingsverplichtingen voor of ten aanzien van vreemdelingen hebben betrekking art. 17, tweede en derde lid, Vw, de artt. 66-70 Vb, alsmede de artt. 35-37 VV.

aanmelding na binnenkomst

De artt. 66 en 67 Vb, juncto 35 en 36 VV, hebben uitsluitend betrekking op vreemdelingen aan wie het krachtens art. 6 Vw (juncto art. 46 Vb) is toegestaan in Nederland te verblijven, dus op vreemdelingen aan wie verblijf is toegestaan gedurende de zogeheten vrije termijn. Voor vreemdelingen die op illegale wijze Nederland zijn binnengekomen geldt de in Hoofdstuk VI besproken verplichting om van hun aanwezigheid onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie (art. 59 Vb). Verplichtingen tot aanmelding binnen een bepaalde termijn na binnenkomst gelden niet voor houders van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, voor vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten alsmede voor vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw, juncto de artt. 47 Vb en 24a VV is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven.

Voorts heeft art. 66 Vb. betrekking op vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van langer dan drie maanden, terwijl art. 67 Vb geldt voor vreemdelingen

- wier -

wier verblijf in ons land de duur van drie maanden niet zal overschrijden. Voor beide groepen geldt dat de aanmelding uiterlijk binnen acht dagen na binnenkomst moet plaatsvinden, tenzij de vreemdeling behoort tot een van die verplichting vrijgestelde categorie.

In afwijking van het vorenstaande zijn vreemdelingen, behorende tot een der in de artt. 68 en 69, eerste lid, Vb aangeduide categorieën verplicht zich reeds binnen twee dagen na binnenkomst aan te melden.

In het algemeen rust de aanmeldingsverplichting op de vreemdeling zelf. Een uitzondering op deze regel bestaat voor kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar. Te hunnen aanzien is degene bij wie zij wonen of verblijven tot aanmelding verplicht (artt. 66, derde lid, en 67, tweede lid, Vb). Het kan hier derhalve ook een Nederlander betreffen. Aan de verplichting tot aanmelding behoort steeds in persoon te worden gedaan. De aanmelding moet plaats vinden bij het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de vreemdeling verblijft.

vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van langer dan drie maanden

Voor vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van langer dan drie maanden bedraagt de krachtens art. 8 Vw toegestane "vrije termijn" acht dagen, behoudens voor werkzoekende E.E.G.-onderdanen aan wie uitdrukkelijk een vrije termijn van drie maanden, ook bij voorgenomen langer verblijf, is toegekend zolang zij althans niet ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen (art. 46, eerste lid, aanhef en onder d en e, Vb). Ingevolge art. 66, eerste lid, Vb moeten zij - eveneens binnen acht dagen - aan hun verplichting tot aanmelding voldoen. Voor de berekening van de vorenbedoelde termijn van drie maanden worden vorige verblijven in Nederland binnen een tijdvak van zes maanden, onmiddellijk voorafgaande a[an] de binnenkomst, mede in aanmerking genomen (art. 66, tweede lid, Vb). Art. 46, tweede lid, Vb bevat een overeenkomstige bepaling. De strekking van deze bepalingen is, te voorkomen dat vreemdelingen voor een vrij verblijf van vrijwel onbeperkte duur in aanmerking zouden komen, en zich bovendien aan een verplichting tot aanmelding zouden kunnen onttrekken, door zich telkenmale aan het einde van een periode van drie maanden naar het buitenland te begeven, om daarna aanstonds of na korte tijd weer voor een

nieuwe termijn van drie maanden naar Nederland terug te keren (zie ook Deel C, Hoofdstuk VI, van deze circulaire).
Van de in art. 66, eerste lid, Vb omschreven verplichting tot aanmelding zijn ingevolge het vierde lid van dat artikel, juncto art. 35 VV, Belgen en Luxemburgers vrijgesteld (de overeenkomst inzake de tenuitvoerlegging van de artt. 55 en 56 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie voorziet niet in de mogelijkheid tot het opleggen van een aanmeldingsverplichting, als hier bedoeld, aan Benelux-onderdanen).

Vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden

Vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden zijn alleen aan een verplichting tot aanmelding onderworpen voor zover de Minister van Justitie zulks heeft voorgeschreven (art. 67, eerste lid, Vb - voor de aan zodanige vreemdelingen toegestane vrije termijn: zie art. 46, eerste lid, aanhef en onder a - c, Vb, alsmede Deel C, Hoofdstuk IV, van deze circulaire). Aan de onderwerpelijke bepaling heeft de minister van Justitie uitvoering gegeven bij art. 36 VV. De in dat artikel opgenomen voorschriften stemmen overeen met de regeling welke terzake in Benelux-verband werd getroffen (een en ander ter uitvoering van de overeenkomst inzake de controle verlegging naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied). Komt een vreemdeling naar Nederland voor een verblijf van niet langer dan acht dagen dan behoeft hij zich (behoudens in de gevallen, bedoeld in de artt. 68 en 69 Vb) niet te melden. Indien zijn verblijf echter de duur van acht dagen zal overschrijden, dan moet de aanmelding binnen die termijn plaats vinden. Van de hierbedoelde verplichting zijn Belgen en Luxemburgers vrijgesteld (art. 36, tweede lid, aanhef en onder a, VV). Voorts geldt de aanmeldingsverplichting niet voor vreemdelingen die hun intrek nemen in een hotel of inrichting, waarvan de eigenaar, houder of beheerder bij of krachtens gemeentelijke verordening verplicht is aan de daartoe aangewezen autoriteit kennis te geven van het verschaffen van nachtverblijf aan

personen (art. 36, tweede lid, aanhef en onder b, VV). In deze gevallen zal ook de vreemdelingendienst ter plaatse door inzage te nemen van de bij de politie ingeleverde hotelkaarten e.d. desgewenst kennis kunnen krijgen van de aanwezigheid van vreemdelingen, als hier bedoeld, in de betreffende gemeente. Ten aanzien van vreemdelingen, verblijvende op kampeerterreinen e.d., waarop de bepalingen van gemeentelijke verordeningen niet van toepassing zijn, kan een soepele gedragslijn worden gevolgd. Indien de eigenaar of verantwoordelijke exploitant te goeder naam en faam bekend staat en, op verzoek van de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren aanstonds de gewenste gegevens omtrent op zijn terrein verblijvende vreemdelingen verschaft, zullen deze vreemdelingen in het algemeen niet verplicht behoeven te worden zich in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie aan te melden.

aanmelding binnen twee dagen

Ingevolge de artt. 68 en 69, eerste lid, Vb geldt voor de volgende categorieën van vreemdelingen een verplichting tot aanmelding binnen twee dagen na binnenkomst in Nederland:

a vreemdelingen die houder zijn van een visum, waarin de autoriteit die het heeft afgegeven een aantekening omtrent aanmelding heeft gesteld (in de regel zal het hier betreffen vreemdelingen behorende tot een der categorieën genoemd in de bijlage behorende bij Deel I van de Benelux Verzameling Voorschriften);

b vreemdelingen in wier document voor grensoverschrijding een verplichting tot aanmelding binnen twee dagen is aangetekend (met name houders van een bijzonder doorlaatbewijs of een paspoort - dan wel een zeemansboekje - waarin een met de grensbewaking belaste ambtenaar een verplichting tot aanmelding heeft gesteld - zie Deel B, Hoofdstuk VII, van deze circulaire);

c werkzoekende zeelieden (voor hen geldt niet de verplichting omschreven in art. 62 Vb - zie het tweede lid, onder c, van dat artikel); ingevolge art. 37 VV geldt de onderwerpelijke verplichting niet voor zeelieden van Belgische of Luxemburgse nationaliteit.

- Ten -

het stellen van aantekeningen omtrent aanmelding na binnenkomst

Ten bewijze van het voldoen aan de aanmeldingsverplichting wordt in het paspoort van de vreemdeling de in art. 39, eerste lid, VV voorgeschreven aantekening gesteld. Voor werkzoekende zeelieden kan deze aantekening worden aangevuld met de in die bepaling aangegeven clausule. In het vijfde en het zesde lid van art. 39 VV wordt bepaald in welke gevallen de aantekening omtrent aanmelding op een afzonderlijk inlegblad behoort te worden aangebracht. Een aantekening omtrent aanmelding wordt niet in het identiteitspapier gesteld indien de vreemdeling zich voor een ander doel bij het hoofd van plaatselijke politie vervoegt, bijvoorbeeld voor het voldoen aan verplichtingen als omschreven in de artt. 58 en 59 Vb.

wekelijkse aanmelding

Ter uitvoering van art. 17, tweede lid, aanhef en onder b, Vw is vastgesteld art. 70 Vb. Ingevolge laatstgenoemde bepaling geldt voor een tweetal categorieën van vreemdelingen een verplichting tot wekelijkse aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van verblijf, t.w.:

a vreemdelingen wier uitzetting is gelast, zulks in afwachting van de feitelijke mogelijkheid tot hun verwijdering;

b vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8 - 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, doch aan wie toestemming is verleend de beslissing op een door hen ingediend verzoek om een titel tot verblijf hier te lande af te wachten.

De verplichting geldt niet voor:

a vreemdelingen aan wie het hoofd van plaatselijke politie ontheffing van deze verplichting heeft verleend;

b vreemdelingen die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd.

Vreemdelingen wier uitzetting is gelast kunnen, indien het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, overeenkomstig art. 26, eerste lid, Vw in bewaring worden gesteld. In dit geval geldt de verplichting tot periodieke aanmelding voor hen - uiteraard - niet (art. 70, tweede lid, Vb bepaalt dit nog eens nadrukkelijk). Bevindt de vreemdeling wiens uitzetting is gelast zich niet

- in -

in bewaring, doch kan diens uitzetting om enigerlei reden nog niet worden uitgevoerd, dan dient hij zich derhalve wekelijks bij het hoofd van plaatselijke politie te melden, tenzij deze hem ontheffing van die verplichting heeft verleend. Gevallen als hier bedoeld kunnen zich voordoen indien de gelaste uitzetting van de vreemdeling nog niet kan plaats vinden wegens het ontbreken van reispapieren op grond waarvan diens toelating tot een ander land gewaarborgd is of doordat de tot overname bevoegde buitenlandse autoriteiten nog niet de vereiste toestemming tot de overgave van de vreemdeling hebben gegeven. In zodanige gevallen zal het gewenst zijn een speciaal toezicht op de vreemdeling uit te oefenen, waartoe de periodieke meldingsplicht dan een belangrijk hulpmiddel is. Hetzelfde geldt voor vreemdelingen die een verzoek om een vergunning tot verblijf (of tot vestiging) of om toelating als vluchteling hebben ingediend waaromtrent niet kan worden beslist voordat de hun krachtens art. 8 Vw toegestane termijn is verstreken, doch die de beslissing op hun verzoek hier te lande mogen afwachten (ook zodanige vreemdelingen kunnen eventueel in bewaring worden gesteld - art. 26, eerste lid, aanhef en onder c, Vw). In gevallen waarin de Minister van Justitie op het verzoek moet beslissen of waarin het hoofd van plaatselijke politie een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie heeft gevraagd zal de vrije termijn van de vreemdeling in de regel verstreken zijn voordat op dit verzoek kan worden beslist: deze termijn bedraagt immers ingevolge art. 46, tweede lid, Vb door de indiening van het verzoek nog slechts ten hoogste acht dagen. Tenzij rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de vreemdeling, vóórdat op zijn verzoek is beslist, naar een andere gemeente binnen Nederland zal verhuizen (zie Deel D, Hoofdstuk V, van deze circulaire) zal het uit een oogpunt van toezicht niet steeds nodig zijn dat deze zich wekelijks bij het hoofd van plaatselijke politie meldt. Het hoofd van plaatselijke politie kan de vreemdeling dan ontheffing van die verplichting verlenen. Grond voor het verlenen van de ontheffing zal in de regel niet bestaan indien het betreft vreemdelingen omtrent wier verzoek om een vergunning tot verblijf of tot vestiging, dan wel om toelating als vluchteling, het hoofd van plaatselijke politie

Eerste wijziging - afwijzend -

afwijzend heeft geadviseerd. (in deze gevallen worden de voorgeschreven aantekeningen steeds op een afzonderlijk inlegblad gesteld - zie art. 39, vijfde en zesde lid, VV).

het stellen van aantekeningen omtrent periodieke aanmelding

Ingevolge art. 39 (eerste en derde lid) VV wordt in geval van voldoening aan een verplichting tot wekelijkse aanmelding, als bedoeld in art. 70 Vb, daarvan in het paspoort van de vreemdeling aantekening gesteld als volgt: bij de eerste aanmelding wordt de ook voor andere gevallen voorgeschreven aantekening omtrent aanmelding in het paspoort geplaatst (zie art. 39, eerste lid, VV); bij de volgende aanmeldingen kan worden volstaan met aantekening van de datum daarvan, welke aantekening van een paraaf wordt voorzien. Verleent het hoofd van plaatselijke politie ontheffing van de verplichting tot wekelijkse aanmelding, dan stelt hij in het paspoort de daaromtrent eveneens bij art. 39, derde lid, VV voorgeschreven aantekening.
Wordt derhalve aan een vreemdeling die bij zijn aanmelding een verzoek heeft ingediend om een vergunning tot verblijf toestemming verleend om de beslissing op dat verzoek hier te lande af te wachten en acht het hoofd van plaatselijke politie het uit een oogpunt van toezicht niet nodig dat de vreemdeling zich, zolang op het verzoek niet is beslist, wekelijks bij hem meldt, dan zal de in het paspoort te stellen aantekening ingevolge art. 39, leden 1 - 3, VV als volgt luiden:

Aangemeld op .....
Verzoek ingediend om vergunning tot verblijf.
Ontheffing verleend van verplichting tot wekelijkse aanmelding.

Het hoofd van plaatselijke politie,

.....

(handtekening en dienststempel)

Ook hier geldt het voorschrift van art. 39, vijfde en zesde lid, VV, betreffende het stellen van de voorgeschreven aantekeningen op een afzonderlijk inlegblad in de aldaar omschreven gevallen.

- Naast -

individuele verplichting tot periodieke aanmelding

Naast de gevallen waarin de vreemdeling ingevolge art. 17, tweede lid, aanhef en onder b, Vw juncto art. 70 Vb - behoudens ontheffing - van rechtswege verplicht is zich periodiek aan te melden kent art. 17, derde lid, Vw de mogelijkheid tot het opleggen aan de vreemdeling van een individuele verplichting tot periodieke aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie.
Deze maatregel kan alleen door de Minister van Justitie worden getroffen, en wel indien zulks naar diens oordeel nodig is in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid. De verplichting kan worden opgelegd aan alle hier te lande verblijvende vreemdelingen, dus ook aan hen, aan wie verblijf krachtens een der bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw is toegestaan. Zijn er naar de mening van het hoofd van plaatselijke politie gronden voor de toepassing van de hier bedoelde maatregel aanwezig, dan doet hij terzake zo spoedig mogelijk een gemotiveerd voorstel aan de Minister van Justitie (in te zenden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking). Het voorstel, dat tevens een advies behoort in te houden omtrent de perioden van de aanmelding, dient te worden ingezonden door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie. Indien de Minister van Justitie tot toepassing van deze maatregel besluit, zal hij terzake een gemotiveerde beschikking geven, welke - ter uitreiking aan de vreemdeling - aan het hoofd van plaatselijke politie wordt gezonden. Een afschrift daarvan wordt toegezonden aan de procureur-generaal, fgd. directeur van politie, door wiens tussenkomst het voorstel werd ontvangen. Omtrent het opleggen van en het voldoen aan de verplichting worden door het hoofd van plaatselijke politie de bij art. 39 , vierde lid, VV voorgeschreven aantekeningen in het identiteitspapier van de vreemdeling gesteld, met dien verstande dat in de gevallen, omschreven in het vijfde lid van dit artikel, de aantekening geschiedt op een aan de vreemdeling te verstrekken afzonderlijk inlegblad.
Van een beschikking tot het opleggen van een verplichting tot periodieke aanmelding, als hier bedoeld, kan de vreemdeling

herziening vragen aan de Minister van Justitie (art. 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw).

Hoofdstuk IX - Het beperken van de vrijheid van beweging

Ingevolge art. 18 Vw kan, indien het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, de vrijheid van beweging van vreemdelingen worden beperkt. Deze maatregel kan alleen worden toegepast op vreemdelingen aan wie het niet is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie art. 10 Vw). Voorts mag de maatregel niet worden toegepast - en dient zij te worden beeindigd - zodra de vreemdeling te kennen geeft Nederland te willen verlaten en daartoe voor hem ook gelegenheid bestaat. Art. 18 Vw wordt nader uitgevoerd bij de artt. 71 en 72 Vb. Art. 71 bepaalt uit welke maatregelen een beperking van vrijheid van beweging kan bestaan en welke autoriteiten bevoegd zijn zo'n maatregel op te leggen, te wijzigen of op te heffen De maatregel kan bestaan uit:

a een verplichting zich bij verblijf in Nederland in een bepaald gedeelte des lands te bevinden of

b een verplichting zich te houden aan een verbod om zich in een bepaald gedeelte van Nederland te bevinden.

Beperkingen, als hier bedoeld, mogen uiteraard niet van zo vergaande strekking zijn, dat de maatregel daardoor het karakter van een bewaring zou krijgen (art. 26 Vw).
De bevoegdheid tot het opleggen, wijzigen of opheffen van een maatregel als hier bedoeld berust bij de Minister van Justitie, zij het dat het hoofd van plaatselijke politie in spoedeisende gevallen, in afwachting van de beslissing van de minister, een voorlopige voorziening kan treffen, waarbij de vrijheid van beweging van de vreemdeling voor de duur van ten hoogste zeven dagen wordt beperkt. Maakt het hoofd van plaatselijke politie van die bevoegdheid gebruik dan geeft hij daarvan binnen vierentwintig uur kennis aan de Minister van Justitie (in te zenden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking). Een afschrift van die kennisgeving wordt

gezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Maatregelen tot beperking van de vrijheid van beweging van vreemdelingen plegen voor het tegenwoordige slechts in uitzonderingsgevallen te worden genomen.

Acht het hoofd van plaatselijke politie gronden voor toepassing van zulk een maatregel aanwezig dan doet hij terzake zo spoedig mogelijk - in voorkomend geval tegelijk met de vorenbedoelde kennisgeving -een gemotiveerd voorstel aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking), zulks met uitvoerige vermelding van alle terzake dienende feiten en omstandigheden.

Een afschrift van dat voorstel wordt toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Beschikkingen tot het opleggen of het wijzigen van een maatregel tot beperking van vrijheid van beweging dienen - ook in de gevallen waarin zij door het hoofd van plaatselijke politie zijn gegeven - gemotiveerd te zijn en behoren in afschrift aan de vreemdeling te worden uitgereikt.

De uitreiking geschiedt zo mogelijk aan de vreemdeling in persoon. Daarbij moet hij tevens schriftelijk worden gewezen op de voor hem ingevolge art. 40 Vw bestaande mogelijkheid aan de rechter schriftelijk om opheffing van de maatregel te vragen (art. 107 Vb).

Wordt een maatregel, als vorenbedoeld, opgeheven, dan dient eveneens een afschrift van de desbetreffende beschikking ten spoedigste aan de vreemdeling te worden uitgereikt of toegezonden (art. 72, tweede lid, Vb).

Hoofdstuk X. Het ophouden van de vreemdeling op een plaats, bestemd voor verhoor

het staande houden

Krachtens art. 19, eerste lid, Vw kan een persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij vreemdeling is, worden staande gehouden ter vaststelling van zijn identitei De bevoegdheid tot staande houden komt toe zowel aan de met de grensbewaking als met het toezicht op vreemdelingen belas te ambtenaren; zij geldt alleen ten opzichte van iemand, var wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij vreemdeling is De bevoegdheid is verleend met het doel, een onderzoek naar de identiteit door het stellen van vragen aan de betrokkene mogelijk te maken. Ingeval deze weigert te voldoen aan het b tot stilstaan of om te antwoorden op de gestelde vragen of indien om een andere reden zijn identiteit niet aanstonds ka den vastgesteld, kan het tweede lid van art. 19 Vw worden toeg

het overbrengen naar een plaats, bestemd voor verhoor

Het tweede lid van art. 19 Vw regelt de gevallen, waarin een staande gehouden persoon kan worden overgebracht naar ee plaats bestemd voor verhoor, en bevat voorts nog een bepalin omtrent zijn oponthoud aldaar. De overbrenging kan plaats vinden in twee gevallen, te weten:

a. indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet aanstonds kan worden vastgesteld en
b. indien niet aanstonds blijkt dat het de staande gehouden persoon is toegestaan in Nederland te verblijven.

De staande gehouden persoon kan dus ook worden overgebracht naar een plaats van verhoor, indien weliswaar zijn identitei aanstonds kan worden vastgesteld, maar aan gegronde twijfel onderhevig is of hij wel in Nederland mag verblijven. Twijfe daaromtrent is uiteraard uitgesloten, indien bij het vast-

- stellen -

stellen van de identiteit blijkt, dat de betrokkene Nederlander is. Evenmin kan twijfel bestaan, indien de staande gehouden persoon aanstonds door het vertonen van een geldig identiteitspapier als bedoeld in art. 54 Vb (juncto bijlage 5 VV) kan aantonen dat het hem krachtens een der bepalingen van de artt. 9 en 10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven. In die gevallen kan hij dus niet naar een voor verhoor bestemde plaats worden overgebracht.
Overbrenging kan uiteraard mede plaats vinden, indien aanstonds blijkt dat het de aangehouden persoon niet is toegestaan in Nederland te verblijven. Veelal zal zekerheid daaromtrent evenwel eerst na verhoor kunnen worden verkregen.
Als "plaats bestemd voor verhoor" is allereerst aan te merken iedere plaats, bestemd voor het in verzekering stellen van verdachten, alwaar ingevolge art. 74 Vb de krachtens het derde lid van art. 19 Vw genomen beslissing ten uitvoer wordt gelegd. De aanduiding "plaats bestemd voor verhoor" heeft ovenwel een ruimere strekking. Daaronder kan bijvoorbeeld onder bepaalde omstandigheden mede worden begrepen de op een doorlaatpost voor verhoor bestemde ruimte, met name indien het betreft een vreemdeling die in het grensgebied in de nabijheid van een doorlaatpost werd aangetroffen.
Overigens heeft de bij en krachtens art. 19 Vw vastgestelde regeling niet betrekking op vreemdelingen aan wie de toegang tot Nederland werd geweigerd en die - in afwachting van de mogelijkheid tot hun vertrek uit ons land - gedurende enige tijd aan een doorlaatpost worden opgehouden.
Bij de overbrenging naar een plaats bestemd voor verhoor dient erop te worden gelet, dat de staande gehouden persoon zich niet ontdoet van papieren of andere voorwerpen, daar niet alleen reispapieren, maar ook spoorweg-, autobus- of tramkaartjes, adressen van hotels, etiketten in kleding e.d. van nut kunnen zijn ter vaststelling van zijn identiteit, zijn land van herkomst en het doel van zijn komst naar Nederland.
Indien het verhoor dient om de identiteit van de opgehouden persoon vast te stellen, ware deze uitvoerig te verhoren

- omtrent -

omtrent levensloop, woonplaatsen, bezochte onderwijsinrichtingen, enz. Zo nodig kunnen ook bij derden, bijv. de afdeling bevolking van een gemeentesecretarie, informaties worden ingewonnen.

onderzoek aan kleding of lichaam

Krachtens het vierde lid van art. 19 Vw kan de voor verhoor opgehouden persoon aan kleding of lichaam worden onderzocht en kan zijn bagage worden doorzocht, een en ander voor zover zulks voor de vaststelling van zijn identiteit noodzakelijk is. Van deze bevoegdheid dient een zo beperkt mogelijk gebruik te worden gemaakt. Met name komt onderzoek aan de kleding of zelfs aan het lichaam slechts in aanmerking, nadat alle andere middelen tot het vaststellen van de identiteit van de betrokkene zonder resultaat zijn gebleven. Het spreekt vanzelf, dat zodanig onderzoek aan een vrouw slechts door een vrouw mag worden verricht.

Bij een verhoor dat dient om vast te stellen of het de opgehouden persoon al dan niet is toegestaan in Nederland te verblijven, kan van fouillering of onderzoek van bagage geen sprake zijn.

bijstand door een advocaat

Bij zijn verhoor kan de opgehouden persoon zich, krachtens het bepaalde in art. 73 Vb doen bijstaan door een advocaat. Van die bevoegdheid dient de betrokkene tijdig, d.w.z. bij het begin van het verhoor, mededeling te worden gedaan. De keuze van een advocaat staat geheel aan de opgehouden persoon. Uiteraard moet hij in de gelegenheid worden gesteld onverwijld contact met de door hem gekozen advocaat op te nemen. De kosten van de rechtskundige bijstand komen ten laste van de opgehouden persoon. Met de aanvang van het verhoor behoeft niet te worden gewacht tot de advocaat is verschenen. Wenst de betrokkene echter bepaalde vragen niet te beantwoorden, voordat hij met zijn advocaat overleg heeft gepleegd, dan moet die wens worden geëerbiedigd. De advocaat heeft vrije toegang tot de opgehouden persoon en kan hem alleen spreken, een en ander onder het vereiste toezicht en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden. Het toezicht strekt niet verder dan om te verzekeren dat de opgehouden persoon zich niet aan het onderzoek onttrekt of be-

scheiden, die voor het onderzoek van belang zijn, wegmaakt. Bij het verhoor wordt de advocaat in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken.

regiem

Art. 73, derde lid, Vb bepaalt, dat aan de opgehouden persoon geen beperkingen worden opgelegd dan die welke door het doel van de vrijheidsbeneming en de orde ter plaatse van het verhoor worden gevorderd. Deze bepaling komt overeen met die van art. 84, derde lid, Vb. De strekking daarvan is duidelijk gemaakt in de nota van toelichting op het Vreemdelingenbesluit (Hoofdstuk V, artt. 82-87).

tijdsduur

Het ophouden voor verhoor kan, ingevolge het slot van art. 19 tweede lid, Vw, ten hoogste 6 uur duren, met dien verstande dat de tijd tussen middernacht en 9 uur 'smorgens niet wordt medegerekend. Een uitzondering is echter voorzien in het derde lid, dat het hoofd van plaatselijke politie de bevoegdheid verleent tot verlenging van de termijn met ten hoogste 48 uur, indien grond bestaat voor het vermoeden dat het de opgehouden persoon niet is toegestaan in Nederland te verblijven. Art. 74 Vb bepaalt, dat in dat geval de vrijheidsbeneming wordt voltrokken op een plaats, bestemd voor het in verzekering stellen van verdachten, dus in een politiebureau of huis van bewaring (of- in bepaalde gevallen- een kazerne der Koninklijke Marechaussee). Bevindt de opgehouden persoon zich derhalve op een andere voor verhoor bestemde plaats (bijv.een doorlaatpost), dan zal hij naar een plaats als vorenbedoeld moeten worden overgebracht. Aldaar is hij aan het ter plaatse geldend regiem voor inverzekeringgestelden onderworpen.

bevoegdheid tot verlenging; plaats van tenuitvoerlegging

kennisgeving aan derden

Het hoofd van plaatselijke politie is onder omstandigheden verplicht van zijn beslissing tot verlenging van de termijn kennis te geven aan derden (art.74 Vb). Deze verplichting geldt steeds, indien de opgehouden persoon minderjarig is. Alsdan dient de mededeling te worden gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over de minderjarige uitoefenen. Is de woon- of verblijfplaats van de ouders of de voogd niet bekend, dan verdient het aanbeveling om de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land

van herkomst van de minderjarige in te lichten, tenzij de vreemdeling tegen zodanige kennisgeving bezwaar maakt. Ingeval de opgehouden persoon meerderjarig is, geldt de mededelingsplicht slechts wanneer de betrokkene verzoekt zijn naaste verwanten of de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van zijn land in te lichten. Aan gehuwde vreemdelingen moet steeds uitdrukkelijk worden gevraagd of zij van de gelegenheid om hun echtgenoot te doen inlichten gebruik willen maken. De mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk, d.w.z. zo mogelijk telefonisch. Indien de mededeling moet worden gedaan aan personen buiten Nederland, wordt daartoe de snelst mogelijke schriftelijke weg gevolgd. In dat geval kan het de betrokkene worden toegestaan op eigen kosten belanghebbenden telefonisch of telegrafisch in te lichten. Met afwijking in zoverre van het vorenstaande dient ingevolge een tussen Nederland en Groot-Brittannië gemaakte afspraak de betrokken Britse consul steeds - dus ook indien de vreemdeling niet daarom heeft verzocht - terzake te worden geïnformeerd, indien de maatregel tegen een Britse onderdaan wordt getroffen.

gronden voor verlenging

Het hoofd van plaatselijke politie kan de termijn bedoeld in het tweede lid van art. 19 Vw alleen verlengen, indien grond bestaat voor het vermoeden dat het aan de opgehouden persoon niet is toegestaan in Nederland te verblijven. Deze bepaling dient zo te worden opgevat, dat de termijn ook kan worden verlengd, indien reeds vaststaat dat de opgehouden persoon niet in Nederland mag verblijven. In het vorenstaande werd reeds opgemerkt, dat ook in dat geval een aangehouden persoon naar een plaats van verhoor kan worden overgebracht. Vindt geen onmiddellijke uitzetting plaats (zie Deel E van deze circulaire) dan dient van geval tot geval te worden beslist omtrent de overbrenging en eventueel de verlenging van de in art. 19, tweede lid, Vw bedoelde termijn. Vrijheidsbeneming dient uiteraard te worden beperkt tot de gevallen waarin deze nodig is met het oog op het in te stellen onderzoek of in verband met de uitzetting van de vreemdeling. Indien het om praktische redenen niet wel mogelijk is dat het hoofd van plaatselijke politie zelf de beslissing omtrent de verlenging neemt, kan hij een met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaar, die tevens hulpofficier van justitie is aanwijzen om de hier bedoelde bevoegdheid namens hem uit te oefenen. Zodanige aanwijzing zal dan bij voorkeur schriftelijk moeten geschieden. Na beëindiging van de vrijheidsbeneming op grond van het

bepaalde in art. 19 Vw - die vrijheidsbeneming kan dus ten hoogste 54 uur duren, waarbij geen rekening is gehouden met de periode bedoeld aan het slot van het tweede lid van dit artikel- moet de opgehouden persoon, indien niet onmiddellijk tot zijn uitzetting wordt overgegaan, hetzij in vrijheid, hetzij in bewaring worden gesteld. Bewaring kan slechts volgen, indien is voldaan aan de daartoe in art. 26 Vw omschreven vereisten (zie Deel B, Hoofdstuk XXIV e.v. van deze circulaire). In gevallen waarin twijfel bestaat omtrent de terzake te volgen gedragslijn kan op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het Ministerie van Justitie teneinde te vernemen hoe ware te handelen. (Zie met het oog op een in te stellen identiteitsonderzoek tevens hierboven Hoofdstuk VII).

Hoofdstuk XI - Het stellen van aantekeningen in reis- en identiteitspapieren

algemeen

Art. 20 Vw verleent aan de met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren de bevoegdheid tot het stellen van aantekeningen in de reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen, een en ander overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te geven regelen. Deze bepaling is nader uitgevoerd bij de artt. 75 en 76 Vb, alsmede de artt. 10 - 14, 17, 18, 38 - 45 en 50 - 52 VV. Deze voorschriften komen in deze circulaire grotendeels reeds ter sprake bij de behandeling van de onderwerpen, waarop de onderscheidene aantekeningen betrekking hebben, zodat hieronder volstaan wordt met het aangeven van enkele algemene regels terzake en verwijzing naar die gedeelten van de circulaire waarin over het stellen van aantekeningen wordt gesproken.

a. Er mogen geen andere aantekeningen in de reis- of identiteitspapieren van vreemdelingen worden gesteld dan die welke krachtens de Wet zijn voorgeschreven.

b. Bevoegd tot het stellen van de aantekeningen zijn- in de daartoe bepaalde gevallen- de ambtenaren, belast met de

-grensbewaking-

Eerste wijziging

grensbewaking en de hoofden van plaatselijke politie (c.q. de ambtenaren aan wie het hoofd van plaatselijke politie de bevoegdheid verleend heeft om zodanige aantekeningen namens hem in de reis- of identiteitspapieren van vreemdelingen aan te brengen - zie Deel D, Hoofdstuk II, van deze circulaire).

c. De aantekeningen behoren in de regel door afstempeling te worden gewaarmerkt en door (of namens) het hoofd van plaatselijke politie te worden ondertekend; doorhalingen dienen te worden gedateerd en van een paraaf te worden voorzien (zie ondermeer art. 38, tweede en derde lid, VV). In een aantal gevallen moeten de aantekeningen in de vorm van een stempelafdruk worden aangebracht (de daarvoor benodigde stempels worden voor de eerste maal van rijkswege beschikbaar gesteld).

d. In de regel worden de aantekeningen gesteld in het document voor grensoverschrijding van de vreemdeling (dan wel in het identiteitspapier dat hij verplicht is ingevolge art. 54 Vb bij zich te dragen); in een aantal gevallen echter moet de aantekening worden gesteld op een aan de vreemdeling te verstrekken afzonderlijk inlegblad, waarop tevens moeten worden vermeld de naam, voornamen en geboortedatum van de vreemdeling alsmede een omschrijving van diens reis- of identiteitspapier, voorzover hij dat heeft (zie in dit verband met name de artt. 39, leden 4-6, 43, tweede lid, en 45, vierde lid, VV).

e. Aantekeningen omtrent weigering van toegang en omtrent verwijdering mogen slechts in beperkte mate en op bepaalde gronden worden gesteld (zie artt. 13, 14 en 45, vijfde en zesde lid, VV).

f. Aantekeningen mogen nimmer worden gesteld in documenten, afgegeven door een niet door Nederland erkende regering of staat.

aantekeningen te stellen door de ambtenaren, belast met de grensbewaking

Door de ambtenaren, belast met de grensbewaking te stellen aantekeningen kunnen betrekking hebben op:

a. inreis in Nederland (art. 10, VV; Deel B, Hoofdstuk VII);

b. doel en duur van voorgenomen verblijf in Nederland (art. 11 VV; Deel B, Hoofdstuk VII);

Eerste wijziging

c. middelen van bestaan waarover de vreemdeling kan beschikken (art. 11 VV; Deel B, Hoofdstuk VII);
d. aanmelding bij een hoofd van plaatselijke politie (art. 12 VV; Deel B, Hoofdstuk VII);
e. het verlenen van faciliteiten aan transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen (artt. 17, vierde en vijfde lid, en 18, derde lid, VV; Deel C, Hoofdstuk V);
f. het weigeren van toegang tot Nederland (art. 13 VV; Deel B, Hoofdstuk VII);
g. verwijdering uit Nederland (art. 14 VV; Deel E, Hoofdstuk XII);
h. uitreis uit Nederland (art. 10 VV; Deel B, Hoofdstuk VII).

De ambtenaren, belast met de grensbewaking, zijn mede bevoegd om in de reispapieren van vreemdelingen aantekeningen te stellen omtrent visa (zie hiervoor Deel H, onder 3, met name de punten 9 en 13, van deze circulaire).

aantekeningen te stellen door of vanwege de hoofden van plaatselijke politie

De door of vanwege de hoofden van plaatselijke politie te stellen aantekeningen kunnen betreffen:

a. het voldoen aan een verplichting tot aanmelding (art. 39 VV; Deel D, Hoofdstuk VIII);
b. woon- of verblijfplaats binnen Nederland (art. 40 VV; Deel D, Hoofdstuk V); zie ook het in Deel D, Hoofdstuk V, bepaalde omtrent het stellen van de aantekening "kennis gegeven van verhuizing naar ..... op .....";
c. het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf (art. 53, tweede lid, Vb; artt. 29, eerste, tweede en zevende lid, 41 en 50 VV; Deel C, Hoofdstukken VIII, XI, XIII, XIV, XVI, XIX, XXIII en XXVIII, alsmede Deel D, Hoofdstuk III); zie in dit verband ook het bepaalde in Deel C, Hoofdstuk XVI, betreffende het stellen van de aantekening "identiteitspapier uitgereikt" in het paspoort van de vreemdeling aan wiens vergunning tot verblijf in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid een voorschrift wordt verbonden, alsmede het bepaalde in Deel D, Hoofdstuk III, onder C, met betrekking tot het stellen van de aantekening "De aan de vader (onderscheidenlijk moeder) verleende vergunning tot verblijf geldt mede voor de inwonende kinderen beneden vijftien jaar;
d. de aanduiding van de categorie waartoe de vreemdeling behoort in geval hem een document van het in bijlage 5d, VV voorgeschreven model wordt uitgereikt (zie Deel D, Hoofdstuk III, onder C);
e. het wijzigen van een beperking, waaronder een vergunning tot verblijf is verleend of van een daaraan verbonden voorschrift (art. 42 VV; Deel C, Hoofdstuk XXIV);

f. het verlenen van toestemming om, hangende de beslissing op een ingediend verzoek om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf, om het verlenen van een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling, in Nederland te verblijven (artt. 39, tweede en zesde lid, en 43 VV; Deel C, Hoofdstukken X, XXII en XXX).

g. het intrekken van een vergunning tot verblijf (art. 44 VV); Deel C, Hoofdstuk XXVI);

h. het teruggeven van een gedeponeerde waarborgsom (art. 26, derde lid, VV; Deel C, Hoofdstuk XXVII);

i. het verlenen van ontheffing van een verplichting tot wekelijkse aanmelding of het opheffen van een verplichting tot periodieke aanmelding (art. 39, derde en vierde lid, VV; Deel D, Hoofdstuk VIII);

j. het behoren tot een categorie als bedoeld in art. 10, tweede lid, Vw, juncto de artt. 47 Vb en 24a VV, indien de vreemdeling tevens houder van een vergunning tot vestiging is (zie Deel C, Hoofdstuk XXXIV en Deel D, Hoofdstuk III, onder F);

k. het gunnen van een termijn, waarbinnen uitzetting achterwege blijft of opschorting van verwijdering in verband met gezondheidstoestand, dan wel wegens het indienen van een verzoek om herziening c.q. nadere voorziening (art. 45, leden 2-3, VV; Deel E, Hoofdstuk IV);

l. verwijdering (art. 45, vijfde lid, VV; Deel E, Hoofdstuk XII);

m. ongewenstverklaring (art. 45, zesde lid, VV; Deel D, Hoofdstuk XIII).

De ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, zijn mede bevoegd om in de reispapieren van vreemdelingen aantekeningen te stellen omtrent visa (zie hiervoor Deel H, onder 3, van deze circulaire).

doorhaling van aantekeningen

Het doorhalen van in identiteitspapieren gestelde aantekeningen is voorgeschreven in de volgende gevallen:

a. bij afwijzing van een verzoek van een vreemdeling om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf of het verlenen van een vergunning tot vestiging, indien in diens identiteitspapier was aangetekend dat hij, hangende de beslissing op dit verzoek, in Nederland mocht verblijven (artt. 39, tweede lid, en 43, eerste lid, VV; Deel C, Hoofdstukken XV, XVI, XXI en

XXIII). Werd de desbetreffende aantekening op een afzonderlijk inlegblad gesteld, dan moet dit in de hier bedoelde gevallen worden ingehouden; deze gedragslijn moet eveneens steeds worden gevolgd indien het betreft een vreemdeling die, hangende de beslissing op zijn verzoek om toelating als vluchteling, in Nederland verbleef, en wiens verzoek wordt afgewezen (zie artt. 39, vijfde en zesde lid, en 43, tweede lid, VV);

b. bij wijziging van een beperking, waaronder een vergunning tot verblijf is verleend, of van een daaraan verbonden voorschrift; de eerder daaromtrent in het identiteitspapier gestelde aantekening wordt dan doorgehaald (art. 42 VV; Deel C, Hoofdstuk XXIV);

c. bij intrekking van een vergunning tot verblijf, welke in een paspoort was aangetekend (art. 44 VV, Deel C, Hoofdstuk XXVI);

d. indien in het identiteitspapier van een vreemdeling was aangetekend dat zijn vertrek op grond van het bepaalde in art. 25 Vw werd opgeschort en de grond voor de opschorting der verwijdering is komen te vervallen (art. 45, tweede lid, VV; Deel E, Hoofdstukken IV en VIII);

e. indien afwijzend is beslist op het verzoek om herziening of om nadere voorziening, ingediend door een hier te lande verblijvende vreemdeling, in wiens identiteitspapier een aantekening omtrent de indiening van dat verzoek was gesteld (art. 45, derde lid, VV; Deel E, Hoofdstuk IV).

Hoofdstuk XII - Het tijdelijk in bewaring nemen van reis- en identiteitspapieren

Art. 20 Vw verklaart de met de grensbewaking en met het toezich op vreemdelingen belaste ambtenaren mede bevoegd tot het tijdelijk in bewaring nemen van reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen, een en ander overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te geven regelen. Dit mag alleen geschieden in gevallen waarin daartoe in het belang van het

toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat.
Deze bepaling is uitgevoerd bij art. 77 Vb, juncto de artt. 15 en 46 VV.
Art. 15 VV bepaalt in welke gevallen de ambtenaren, belast met de grensbewaking, de hierbedoelde bevoegdheid mogen uitoefenen. Nadere aanwijzingen terzake zijn gegeven aan het slot van Hoofdstuk VII van Deel B dezer circulaire, alsmede in Deel E. Hoofdstukken XIII, XIV en XVIII.
In art. 46 VV wordt bepaald in welke gevallen de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren het reis- of identiteitspapier van een vreemdeling tijdelijk in bewaring mogen nemen. Het betreft hier de volgende vier gevallen:

a. Inbewaringneming van het document is nodig voor het verkrijgen van de gegevens, bedoeld in art. 64 Vb (d.w.z. de eerste gegevens welke elke met grensbewaking of met vreemdelingentoezicht belaste ambtenaar bij het uitoefenen van zijn controle, van vreemdelingen kan vragen) dan wel voor het stellen van een aantekening in dat document (zie hierboven Hoofdstuk XI). In het eerstbedoelde geval kan aanleiding voor de toepassing van deze maatregel zijn, indien een vreemdeling niet de vereiste medewerking aan het verkrijgen van de gevraagde gegevens verleent, met name indien hij weigert het paspoort, of andere identiteitspapier dat hij in zijn bezit heeft, daartoe aan de controlerende ambtenaar te overhandigen (art. 64 Vb bevat alleen de verplichting voor de vreemdeling tot het vertonen van de in zijn bezit zijnde bescheiden). Voor het tijdelijk in bewaring nemen van een reis- of identiteitspapier met het oog op het stellen van aantekeningen kan met name grond bestaan, indien in het document een aantekening moet worden gesteld omtrent verwijdering of ongewenstverklaring en de vreemdeling weigert het document voor dat doel te overhandigen (art. 46, eerste lid, aanhef en onder a, VV).

b. Ook kan het voorkomen dat bij het uitoefenen van de controle niet aanstonds blijkt dat het de vreemdeling is toegestaan in Nederland te verblijven, terwijl de gelegenheid ontbreekt.

- of -

of het - gelet op de omstandigheden - minder gewenst is te achten, hem met toepassing van art. 19, tweede lid, Vw naar een plaats, bestemd voor verhoor, over te brengen. De controlerende ambtenaar kan het identiteitspapier van de vreemdeling dan tijdelijk in bewaring nemen en deze mededelen, dat hij zich voor het verstrekken van nadere gegevens terzake en voor het eventueel terugverkrijgen van het document bij de vreemdelingendienst ter plaatse moet vervoegen (art. 46, eerste lid, aanhef en onder b, VV).

c Voorts worden de reis- of identiteitspapieren van een vreemdeling tijdelijk in bewaring genomen gedurende de tijd dat deze rechtens van zijn vrijheid is beroofd, hetzij met het oog op een tegen hem ingestelde strafvervolging, of wegens het ondergaan van een vrijheidsstraf, hetzij met toepassing van art. 26 Vw (art. 46, eerste lid, aanhef en onder c, VV).

d Ten slotte dient inbewaringneming van reis- of identiteitspapieren plaats te vinden voor zover zulks nodig is met het oog op de verwijdering, of de overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten, van de vreemdeling (art. 46, eerste lid, aanhef en onder d, VV). Tijdens de overbrenging van de vreemdeling naar de plaats, waar hij over de grens zal worden gezet, zal de begeleidende ambtenaar de hierbedoelde documenten onder zijn berusting dienen te nemen, teneinde deze bij het verlaten van Nederland te overhandigen, hetzij aan de vreemdeling zelf, hetzij aan een ambtenaar der Koninklijke Marechaussee door wiens tussenkomst de betrokkene aan de buitenlandse grensautoriteiten wordt overgegeven (zie Deel E, Hoofdstukken XIII en XIV, van deze circulaire). In gevallen waarin het de te verwijderen vreemdeling wordt toegestaan op eigen gelegenheid uit Nederland te vertrekken, kan het reispapier tijdelijk in bewaring worden genomen, teneinde dit - ter controle op diens vertrek - toe te zenden aan het hoofd van de doorlaatpost, waarlangs de betrokkene ons land zal verlaten (voor de in deze gevallen te volgen procedure: zie Deel E, Hoofdstuk XVIII, van deze circulaire).

- Ingevolge -

Ingevolge art. 77. derde lid, Vb moet het in bewaring genomen document aan de vreemdeling worden teruggegeven indien hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en daartoe voor hem ook gelegenheid bestaat (d.w.z. indien zijn toelating tot het land, waarheen hij zich wil begeven en - eventueel - zijn doorreis door andere landen om het land van bestemming te bereiken, voldoende gewaarborgd zijn). Een overeenkomstig voorschrift bevatten de artt. 18, tweede lid, en 26, tweede lid, Vw, onderscheidenlijk voor wat betreft beëindiging van de toepassing van de maatregel van beperking van bewegingsvrijheid en beëindiging van bewaring. Een speciaal voorschrift omtrent de teruggave van het document is neergelegd in art. 46, tweede lid, VV: in het hierboven onder b genoemde geval moet het reis- of identiteitspapier aan de vreemdeling worden teruggegeven, indien hij aan het hoofd van plaatselijke politie de gegevens heeft verstrekt welke deze in het belang van de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet vraagt (art. 58 Vb), tenzij er uit anderen hoofde gronden aanwezig zijn tot het in bewaring houden van het document (met name indien tot verwijdering van de vreemdeling wordt besloten c.q. diens inbewaringstelling wordt bevolen).

Hoofdstuk XIII - Ongewenstverklaring

Ingevolge art. 21 Vw kan een vreemdeling door de Minister van Justitie ongewenst worden verklaard. Het betreft hier een speciale maatregel van toezicht welke alleen op bepaalde, in het artikel genoemde gronden kan worden genomen (art. 21, eerste lid, Vw). Voor toepassing van deze maatregel komen alleen in aanmerking vreemdelingen die zich op ernstige wijze hebben misdragen.
Een afschrift van de beschikking, waarbij een vreemdeling ongewenst is verklaard, dient hem zoveel mogelijk in persoon te worden uitgereikt; kan uitreiking in persoon niet plaatsvinden dan wordt het afschrift over de post aan de vreemdeling toegezonden en vindt tevens publicatie van de

beschikking in de Nederlandse Staatscourant plaats (art. 21, tweede en derde lid, Vw).
Het verblijven in Nederland van een vreemdeling die weet of ernstige redenen heeft te vermoeden, dat hij tot ongewenste vreemdeling is verklaard, is als misdrijf strafbaar gesteld bij art. 197 van het Wetboek van Strafrecht.
Een beschikking tot ongewenstverklaring dient ingevolge art. 78 Vb met redenen te worden omkleed. Van zodanige beschikking kan de vreemdeling herziening vragen aan de Minister van Justitie (art. 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw). Ingevolge art. 107 Vb moet de vreemdeling uitdrukkelijk op de mogelijkheid tot het aanwenden van dat rechtsmiddel worden gewezen.
Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er termen aanwezig zijn tot ongewenstverklaring van een vreemdeling, dan zendt hij ten spoedigste een gemotiveerd voorstel terzake in aan de Minister van Justitie, hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking), met vermelding van alle gegevens en bijvoeging van alle bescheiden (afschriften processen-verbaal e.d.) welke voor de beoordeling van de zaak van belang kunnen zijn. Een afschrift van de stukken wordt tegelijkertijd toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.
Vreemdelingen die ongewenst zijn verklaard worden gesignaleerd in het Opsporingsregister met de aanduiding "ongew. verkl. art. 21 Vw". Zodanige signalering is wel te onderscheiden van een signalering als "OVr". In laatstbedoeld geval betreft het een signalering strekkende tot wering van de vreemdeling of tot diens onmiddellijke uitzetting, indien hij binnenslands wordt aangetroffen. Verblijf in Nederland van een vreemdeling die als "Ovr" is gesignaleerd is als zodanig niet strafbaar. Herhaalde terugkeer naar ons land (zonder vooraf verkregen toestemming) van een vreemdeling aan wie uitdrukkelijk is medegedeeld dat hij als ongewenst is gesignaleerd, kan echter wel (mede) tot diens ongewenstverklaring leiden.

Bij aantreffen in ons land van een vreemdeling die met toepassing van art. 21 Vw ongewenst is verklaard, dient steeds onverwijld op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Voor de door de grensbewakingsambtenaren terzake te volgen gedragslijn: zie Deel C, Hoofdstuk II, van deze circulaire.

Een aantekening omtrent de ongewenstverklaring wordt in het paspoort van de vreemdeling gesteld, indien naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal trachten naar Nederland terug te keren, met dien verstande dat de ongewenstverklaring niet in dat document mag worden aangetekend, indien de doorreis van de vreemdeling door, of diens toelating tot, een derde land daardoor zou worden bemoeilijkt. De hier bedoelde aantekening luidt: "ongewenst verklaard op ..... (datum beschikking Minister van Justitie)" - zie art. 45, vijfde en zesde lid, VV.

Tenslotte zij er nog de aandacht op gevestigd dat in het Opsporingsregister tevens nog enkele signaleringen voorkomen van vreemdelingen die ingevolge art. 3a van de Wet van 17 juni 1918 (Stb.410) ongewenst zijn verklaard. Deze signaleringen luiden: "ongew. verkl. art. 3a Wet van 17-6-1918". Ingevolge art. 47, tweede lid, Vw blijft de Wet van 1918 ondermeer van toepassing op vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet genomen maatregelen tot ongewenstverklaring.

Bij aantreffen van een aldus gesignaleerde vreemdeling dient eveneens aanstonds op de in Deel H, onder 1, van deze circulaire voorgeschreven wijze contact met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie te worden opgenomen.

De Minister van Justitie,

Samkalden

Bijlage D 1 bij de Vreemdelingencirculaire

Kennisgeving van adresverandering binnen de gemeente, van verandering van woon- of verblijfplaats of van vertrek naar het buitenland

Dienst

Aan
het hoofd van plaatselijke politie
te . . . . . .

No.
Politie te

Kennisgeving van adresverandering binnen de gemeente / verandering van woon- of verblijfplaats / vertrek naar het buitenland

Naam en voorletters:
Geboortedatum:

in te vullen bij adresverandering binnen de gemeente	oud adres nieuw adres datum adresverandering	
in te vullen bij verandering van woon- of verblijfplaats of bij vertrek naar het buitenland	- tegenwoordig adres: - toekomstige woon- of verblijfplaats: - toekomstig adres : datum vertrek uit de gemeente ; naar het buitenland	

. . . . . , ...

plaats en datum (handtekening)

N.B.

A. Bij adresverandering binnen de gemeente, deze kaart in te zenden binnen 5 dagen na de adresverandering.

B. Bij verandering van woon- of verblijfplaats, deze kaart vóór vertrek in te zenden. Binnen 5 dagen na aankomst in de nieuwe gemeente in persoon vervoegen bij het hoofd van plaatselijke politie aldaar.

C. Bij vertrek naar het buitenland deze kaart vóór vertrek inzenden.

Bijlage D 2 bij de Vreemdelingencirculaire
mededeling omtrent verandering van woon- of verblijfplaats binnen Nederland

model D 2

Hoofd van plaatselijke politie
te . . . . .

nr. . . . .

bijlage(n) . . . . .

in tweevoud in te zenden

Aan het hoofd van plaatselijke polit
te . . . . . .

Opgave verandering woon- of verblijf-
plaats van de vreemdeling:

naam en voornamen: . . . . . .
. . . . . .

nationaliteit: . . . . . .

geboorteplaats en -datum: . . . . . .

Blijkens mededeling van bovengenoemde vreemdeling heeft hij zich op . . . . . begeven naar het adres . . . . . in Uw gemeente.

Naar aanleiding van Uw brief van . . . . . , nr. . . . deel ik U het volgende mede.

Betrokkene verblijft in Nederland op grond van:

De toepasselijke passages in de marge te merken met X.

☐ - een vergunning tot verblijf, geldig tot . . . . . verleend onder de beperking: . . . . . waaraan is verbonden het voorschrift: . . . . . beslissing van de Minister van Justitie dd.: . . . . . nr. . . . .

☐ omtrent een verzoek om verlenging dient door de Minister van Justitie te worden beslist

☐ - een vergunning tot vestiging

☐ - een toelating als vluchteling

☐ - artikel 10, tweede lid, Vreemdelingenwet.

☐ De vreemdeling werd een vordering gedaan bedoeld in art. 57, tweede lid, Vreemdelingenbesluit, omdat . . . . . .

Betrokkene verblijft in Nederland sedert . . . . . ; be-
ge-

Omtrent de betrokkene, of het milieu waarin deze verkeerde, is het volgende bij mij bekend: (eventueel te vervolgen op een bijlage);

---

1) Doorhalen hetgeen niet van toepassing is.

Eerste wijziging

../..

☐ Een garantstelling gelieve U hierbij aan te treffen.

☐ Een waarborgsom ad f. . . . . werd door mij / het hoofd van plaatselijke politie te . . . . . op . . . . . gedeponeerd bij het ministerie van Justitie.

☐ Deze mededeling heeft mede betrekking op de volgende inwonende gezinsleden:

. . . . . , ...
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

(handtekening)

Aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie,

Raamweg 47
's-Gravenhage.

Bovenvermelde vreemdeling

- werd met de hiervoren vermelde gezinsleden ingeschreven in het vreemdelingenregister te . . . . . op . . . . .
- werd, ook bij onderzoek aan het opgegeven adres, niet aangetroffen in deze gemeente.
- heeft wel/niet voldaan aan de in art. 57, eerste lid, aanhef en onder c, Vb omschreven verplichting.

. . . . . , ...
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

(handtekening)

Eerste wijziging

Bijlage D 3 bij de Vreemdelingencirculaire

model D 3

Verzoek om inlichtingen betreffende een vreemdeling die van woon- of verblijfplaats binnen Nederland is veranderd

---

Hoofd van plaatselijke politie
te . . . . . .
no.

Aan het hoofd van plaatselijke politie
te . . . . . .

Ik deel U mede dat de vreemdeling
Naam en voornamen: . . . . . .
. . . . . .
Nationaliteit: . . . . . .
Geboorteplaats en -datum: . . . . . .
zich alhier heeft vervoegd, komende van uw gemeente.
Ik moge U verzoeken mij betreffende deze vreemdeling zo spoedig mogelijk een formulier model D 2 in tweevoud te willen toezende

. . . . . , ...
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

(handtekening)

MINISTERIE VAN JUSTITIE

H.afd. Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
Nr. 1355/E 650-TVG-A 225

Opbergen achter Deel D Vo

's-Gravenhage, 18 juni 1969.

Aan de heren Hoofden van plaatselijke politie

(afschrift - ter informatie - aan de Districtscommandanten der Rijkspolitie)

Betreft:
Toezicht op vreemdelingen.

Meer en meer blijkt dat een toenemend aantal vreemdelingen - veelal onder het mom van toerisme - hier te lande verblijft om werk te zoeken. Velen van hen verrichten reeds arbeid zonder in het bezit te zijn van een vergunning tot verblijf of een arbeidsvergunning. Zij zijn meestal afkomstig uit een land rond de Middellandse Zee of van Chinese landaard. (zie in dit verband ook de Delen G 4, G 5 en H 6 van de Vreemdelingencirculaire).

Tegen dit euvel behoort met kracht te worden opgetreden. Het illegale verblijf van vreemdelingen brengt, ook uit een oogpunt van huisvesting en volksgezondheid, tal van problemen en risico's met zich mee. Het is reeds hierom in het belang van de betrokkenen zelf, dat zij niet naar Nederland komen alvorens de mogelijkheid van tewerkstelling, opvang en begeleiding terdege is onderzocht en een en ander met de nodige waarborgen is omgeven. Er bestaan voor de werkgevers verschillende mogelijkheden om langs legale weg arbeidskrachten in dienst te nemen, zodat zij geenszins zijn aangewezen op indienstneming van degenen die op goed geluk en zonder aan de wettelijke vereisten te voldoen, herwaarts zijn gekomen. Vele van deze arbeidskrachten zijn het slachtoffer van de praktijken van ronselaars die - meestal tegen betaling van grote geldsommen - hun medewerking verlenen bij de illegale binnenkomst en de clandestiene tewerkstelling van de hierbedoelde vreemdelingen. In internationaal verband, met name binnen het kader van de Raad van Europa, wordt onderzocht hoe - in onderlinge samenwerking - paal en perk kan worden gesteld aan de ongeregelde migratie van vreemdelingen. De getroffen en nog te treffen maatregelen zijn er allereerst op gericht om de sociale nood te voorkomen waarin de afgewezen werkzoekenden, mede doordat zij van land tot land worden uitgewezen of

zo mogelijk op eigen kosten naar hun vaderland worden gerepatrieerd, komen te verkeren en om - voornamelijk in het belang van werkzoekenden zelf - aan uitbreiding van de praktijken van ronselaars en aan illegale tewerkstellingen een einde te maken. Tenslotte merk ik op dat wering van werkzoekenden behoort te geschieden omdat zij, door zelf herwaarts te komen, aldus de officiële werving van anderen, van wie wachtlijsten bij de wervingsbureaus in hun vaderland bestaan, doorkruisen ten nadele van hun wachtende landgenoten, die de in internationale overeenkomsten vastgelegde weg kiezen.

In verband met het vorenstaande verzoek ik u in de in uw gemeente aanwezige bedrijven en op plaatsen waar deze vreemdelingen regelmatig samenkomen (pensions, koffiehuizen, de omgeving van stations enz.) regelmatig te doen controleren of zij beschikken over een vergunning tot verblijf en een arbeidsvergunning.

Die controles behoren niet uitsluitend tot het terrein van het personeel van de vreemdelingendienst. Ik verzoek u ook politieambtenaren, die niet bij deze dienst zijn ingedeeld, erbij te doen inschakelen. Veelal zal dit tijdens de uitoefening van de hun primair opgedragen taak kunnen geschieden. Een ten behoeve van de hierbedoelde ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie samengesteld beknopt overzicht van de belangrijkste bepalingen op dit gebied gaat hierbij.

Jegens illegaal hier te lande verblijvende vreemdelingen zullen aanstonds de vereiste maatregelen tot uitzetting dienen te worden getroffen, een en ander met inachtneming van het bepaalde in deel E van de Vreemdelingencirculaire. Ter zake kan eventueel rechtstreeks overleg worden gepleegd met het Ministerie van Justitie. Tegen hen die - te kwader trouw - aan illegaal verblijvende vreemdelingen nachtverblijf hebben verschaft, en ook tegen werkgevers, die vreemdelingen zonder de vereiste arbeidsvergunning tewerk hebben gesteld, dient verbaliserend te worden opgetreden. Met name zij gewezen op artikel 60 van het Vreemdelingenbesluit en op artikel 12 van de Wet Arbeidsvergunning Vreemdelingen. Voorts vestig ik nog de aandacht op de mogelijkheid van toepassing van de artikelen 61 van het Vreemdelingenbesluit, juncto artikel 33[a] van het Voorschrift Vreemdelingen ten aanzien van

werkgevers die bij herhaling op clandestiene wijze buitenlands personeel hebben tewerkgesteld (Deel G, onder 4, punt 4, van de Vreemdelingencirculaire).

Tenslotte ware mede aandacht te besteden aan de activiteiten van personen die op onwettige wijze hun bemiddeling plegen te verlenen bij de tewerkstelling van vreemdelingen, zogenaamde ronselaars. Voor zover deze personen vreemdeling zijn zullen zij voor uitzetting in aanmerking kunnen komen. Ten aanzien van Nederlanders en niet aanstonds verwijderbare vreemdelingen ware eventueel verbaliserend op te treden wegens overtreding van de artikelen 36 of 43 van de Arbeidsbemiddelingswet van 1930.

Ik verzoek u per kwartaal - voor het eerst over het 3de kwartaal van dit jaar - aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, een overzicht te doen toekomen van de vorenbedoelde controles, alsmede van de resultaten welke die controles hebben opgeleverd. Voor deze opgaven, die vóór de tiende dag van de maand volgende op de verslagperiode in tweevoud waren in te zenden, dient gebruik te worden gemaakt van een formulier waarvan een tiental exemplaren mede hierbij is gevoegd. Het benodigde aantal exemplaren van de bovenbedoelde "handleiding bij de uitoefening van controle op vreemdelingen" kunt u aanvragen bij de procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Deze aanschrijving kan achter Deel D in de Vreemdelingencirculaire worden ingevoegd. In de Delen G 4, onder punt 4, G 5, onder punt 7 en H 6, onder punt 6, van genoemde circulaire ware een verwijzing naar deze aanschrijving aan te brengen.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
De Secretaris - Generaal,
(Fonteijn) l.s.g.

Zie deel G-4 Hfdst. VI - Statistiek

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr. AJZ 3315/E-2147-A-233

Opbergen achter Deel D Vc
(na de aanschrijving van 18.6.1969)

's-Gravenhage, 20 april 1970.

Aan de heren Hoofden van plaatselijke politie

(in afschrift aan de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie)

Volgens recente mededelingen via publiciteitsmedia zouden hier te lande toegelaten Grieken moeilijkheden ondervinden bij verlenging van de geldigheidsduur van hun paspoort. Tot nu toe is één geval van weigering van de gevraagde verlenging te mijner kennis gebracht. Het bedoelde geval heeft mij aanleiding gegeven aan mijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken te verzoeken in verband daarmee stappen te ondernemen.

In het algemeen zal een dergelijke weigering, ten gevolge waarvan de geldigheidsduur van het paspoort verloopt, op zichzelf geen aanleiding geven om bezwaar te maken tegen het voortgezette verblijf van de betrokken Griek. Een verzoek van zulk een vreemdeling om ontheffing van de verplichting tot het bezit van een geldig nationaal paspoort zal dan ook meestentijds worden ingewilligd; hij zal dan in het bezit kunnen worden gesteld van een document volgens bijlage 5d van het Voorschrift Vreemdelingen (zie in dit verband art. 31, eerste lid, aanhef en onder e, VV).

Indien zich in uw gemeente een geval voordoet, waarin door de Griekse Vertegenwoordiging wordt geweigerd de geldigheidsduur van een Grieks paspoort te verlengen, c.q. indien u zulks door of namens een hier te lande verblijvende Griek wordt medegedeeld, zal ik daarvan gaarne ten spoedigste op de hoogte worden gesteld. Ik zal het op prijs stellen ter zake zo spoedig mogelijk een rapport te ontvangen waarin alle voor de beoordeling van het geval van belang zijnde feiten en omstandigheden worden vermeld.

Het vorenstaande zal t.z.t. in de Vreemdelingencirculaire worden verwerkt. In afwachting hiervan ware deze aanschrijving achter Deel D in de Vreemdelingencirculaire in te voegen en ware bij het gestelde op blz. D 9 (onder e) een verwijzing naar deze aanschrijving aan te brengen.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Rodrigo

Repro.170/752G

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr. AJZ 1334/E-633-A-254

Opbergen achter Deel D Vc
(na de aanschrijving van 20.4.1970)

's-Gravenhage, 30 juni 1972.

Aan de heren Procureurs-Generaal, fgd.
Directeuren van Politie;
de heren Hoofden van plaatselijke politie.

Een zich voorgedaan hebbende aangelegenheid die naar mijn oordeel zowel aan het openbaar ministerie had behoren te worden gerapporteerd, als ter kennis van het departement had dienen te zijn gebracht, geeft mij aanleiding u het volgende te berichten.

Het betrof hier een misdrijf tegen de zeden (de samenleving van een buitenlandse werknemer met een 15 jarige dochter van een andere buitenlandse werknemer, uit welke samenleving kinderen zijn geboren) dat zeker aanleiding kon geven tot de vraag of op grond daarvan verder verblijf hier te lande van één of meer daarbij betrokken vreemdelingen wel in het belang van henzelf maar meer nog van de Nederlandse samenleving zou moeten worden geacht.

Een maatregel uit hoofde van de Vreemdelingenwet, strekkende tot beëindiging van het verblijf, zou in casu alleen in een veroordeling ter zake van het aangeduide feit haar basis kunnen vinden.

Nu de bedoelde aangelegenheid eerst na geruime tijd toevalligerwijs te mijner kennis kwam, heeft thans tijd de mogelijkheid ontbroken mede op grond van het vorenstaande te overwegen of een vervolging eventueel opportuun moest worden geacht.

Het tijdsverloop en de zich inmiddels voorgedaan hebbende ontwikkelingen hebben een eventuele beslissing tot vervolging echter practisch onmogelijk gemaakt. Ik zal het op grond van het vorenstaande op prijs stellen dat voorvallen van bijzondere aard waarbij vreemdelingen zijn betrokken en die zich duidelijk niet verdragen met de ten onzent gangbare opvattingen omtrent de goede zeden en zeker wanneer deze in beginsel vervolgbaar zijn, te mijner kennis worden gebracht.

Aan de Procureur-Generaal te Arnhem deed ik tevens afzonderlijk bericht betreffende de in de aanhef bedoelde aangelegenheid toekomen.

Het vorenstaande zal t.z.t. in de Vreemdelingencirculaire worden verwerkt. In afwachting hiervan ware deze aanschrijving achter deel D in de Vreemdelingencirculaire in te voegen en ware bij het gestelde in de derde alinea van Hoofdstuk I van deel D een verwijzing naar deze aanschrijving aan te brengen.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Rodrigo

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr. 809/E-347-A-266 TVG

onderwerp: zigeuners

Opbergen achter Deel D Vc
(na de aanschrijving van 3.11.1972)

's-Gravenhage, 10 maart 1973.

Aan de heren hoofden van plaatselijke politie,

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

Met verwijzing naar de bekendmaking in het Opsporingsblad van 10 maart 1973, nr. 10, rubriek XI - Diversen, deel ik u mede dat de bekende "zigeunerkoning" Koka Petalo in enkele gemeenten verblijfskaarten van het als bijlage 5e bij het Verblijfsvoorschrift gevoegde model (z.g. EEG-kaarten) heeft weten te verkrijgen.

Petalo heeft bij zijn gesprekken met de vreemdelingendiensten medegedeeld dat het hier vreemdelingen betreft (voornamelijk van Duitse- en Italiaanse nationaliteit), die als typisten, administrateurs, onderhoudsmonteurs e.d. in dienst zijn van de administratie van zijn koninkrijk en daarom als begunstigde EEG-ers dienen te worden aangemerkt.

Voorts deelt hij mede dat voor zijn onderdanen een afzonderlijk woonwagenkamp wordt ingericht in Zuid-Holland, waarvoor het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk reeds subsidie zou hebben verleend. Dit is onjuist.

In verband met het vorenstaande verzoek ik u aan dit soort gevallen bijzondere aandacht te willen besteden en aan deze vreemdelingen in geen geval een EEG-kaart te doen afgeven.

Indien Petalo zich in uw gemeente met een soortgelijk verzoek tot de vreemdelingendienst mocht wenden, dan ware de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking daarvan terstond telefonisch in kennis te stellen (070-61.40.91, toestel 279 of 270).

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Rodrigo

Opbergen achter Deel D, Vc
(na de aanschrijving van 10.3.1973)

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
nr. 809/E-347-A-282 TVG

's-Gravenhage, 16 juli 1974

onderwerp: zigeuners

bijlage: 1

Aan de heren hoofden van plaatselijke politie,
(in afschrift aan de heren Procureurs-Generaal, fgd. Directeuren van Politie;
de heer Commandant der Koninklijke Marechaussee en
het Ministerie van Financiën, (afdeling Douane).

De laatste tijd wordt het ministerie van Justitie in toenemende mate geconfronteerd met de aanwezigheid van buitenlandse zigeuners die zich schuldig maken aan ordeverstoringen en een crimineel gedragspatroon vertonen. Het betreft hier veelal zigeuners van Oost-europese oorsprong die zich toegang tot ons land hebben weten te verschaffen zonder dat zij voldeden aan de voorwaarden voor binnenkomst.

Ik moge u verzoeken mij terstond in te lichten omtrent alle van belang zijnde voorvallen met betrekking tot buitenlandse zigeuners mede opdat aanstonds kan worden nagegaan of en zo ja op welke wijze tot verwijdering uit ons land kan worden overgegaan. Tevens dient de bevoegde Procureur-Generaal, fgd. Directeur van Politie, terzake te worden geïnformeerd.

Voorts zal ik het op prijs stellen dat in gevallen van crimineel gedrag zoveel mogelijk verbaliserend wordt opgetreden.

Tenslotte merk ik nog op dat ik de met de grensbewaking belaste ambtenaren eveneens heb verzocht nauwlettend toe te zien op eventuele pogingen tot binnenkomst van buitenlandse zigeuners. Eenzelfde verzoek heb ik gericht tot de Beneluxpartners.

Te uwer informatie gaat hierbij een afschrift van mijn schrijven d.d. heden aan de heer Commandant der Koninklijke Marechaussee en het ministerie van Financiën - Afdeling Douane.

De Staatssecretaris van Justitie,

Glastra van Loon

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr. 809/E-347 TVG

onderwerp: zigeuners

Bijlage, behorende bij de aanschrijving
d.d. 16 juli 1974, nr. 809/E-347-A-282
TVG

Aan de heer Commandant der Koninklijke Marechaussee
Raamweg 4 te 's-Gravenhage;
het ministerie van Financiën
(Afdeling Douane)
Oranjestraat 10 te 's-Gravenhage.

Hiermede moge ik het volgende onder uw aandacht brengen.

Nog steeds blijken groepen zigeuners zich op gezette tijden naar Nederland te begeven. Onder hen zijn er die zich aan crimineel gedrag schuldig maken. Ook tracht men - vermoedelijk vanuit Frankrijk en Duitsland - op illegale wijze zigeuners uit Oost-Europese landen, met name uit Zuidslavië en Tsjechoslowakije, ons land binnen te brengen. Vele van deze zigeuners zijn in het bezit van een op een paspoort gelijkend document, afgegeven door een internationale zigeuner-organisatie, hetwelk echter niet als geldig grensoverschrijdingsdocument is erkend.

In verband met het vorenstaande moge ik u - wellicht ten overvloede - nogmaals verzoeken de onder u ressorterende met de grensbewaking belaste ambtenaren te instrueren nauwlettend toe te zien op eventuele pogingen tot binnenkomst van buitenlandse zigeuners en zoveel mogelijk - mede aan de hand van het opsporingsregister - een verscherpte controle op deze vreemdelingen uit te oefenen. In geval van twijfel of aan de voorwaarden voor binnenkomst in Nederland wordt voldaan of indien er uit anderen hoofde vrees bestaat dat de aanwezigheid van de zigeuners in ons land tot moeilijkheden aanleiding zal geven ware, op de wijze voorgeschreven in deel H, onder 1, van de Vreemdelingencirculaire, contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

De Staatssecretaris van Justitie,

Glastra van Loon

Ministerie van Justitie
Directie Vreemdelingenzaken.
nr. AJZ. 144/E-71-A-334.

opbergen achter deel D, Vc.,
onmiddellijk na de aanschrijving
van 10-11-1977.

onderwerp: het verstrekken van inlichtingen aan diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen hier te lande.

Aan: de hoofden van plaatselijke politie,
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

's-Gravenhage, 21 juli 1978.

Gebleken is dat hier te lande gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen zich de laatste tijd herhaaldelijk tot de hoofden van plaatselijke politie richten met het verzoek om een collectieve opgave te verstrekken van de in hun gemeente woonachtige vreemdelingen.
Hierbij worden gegevens gevraagd zoals personalia en adressen. Mede uit een oogpunt van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de hier te lande woonachtige vreemdelingen kan het verstrekken van dergelijke gegevens bepaaldelijk ongewenst zijn.
Indien dergelijke verzoeken u bereiken dan dient voor de beantwoording daarvan te worden verwezen naar de diplomatieke weg, in casu naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken (vergelijke het gestelde in deel D, Hoofdstuk VI, blz. D-38 onder a, Vc.).
Met uitzondering van hetgeen op blz. D-38 Vc, onder b, ten aanzien van Belgen en Luxemburgers is bepaald, kan het hoofd van plaatselijke politie aan de hier te lande gevestigde diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van andere vreemde mogendheden met betrekking tot de in zijn gemeente woonachtige vreemdelingen slechts numerieke opgaven (aantallen) verstrekken.
Voorts zij nog eens gewezen op het gestelde op blz. D-38 onder c, van de Vreemdelingencirculaire waar is gesteld dat het hoofd van plaatselijke politie de zienswijze van het Ministerie van Justitie - door tussenkomst van de bevoegde Procureur-Generaal, fgd. Directeur van Politie- moet vragen indien het vermoeden bestaat dat de gevraagde gegevens zullen worden gebruikt voor doeleinden die niet stroken met de Nederlandse rechtsopvattingen.
Bij het gestelde op bladzijde D-38 van de Vreemdelingencirculaire ware een verwijzing naar de inhoud van dit rondschrijven aan te brengen.

De Minister van Justitie a.i.
Namens de Minister,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,
voor deze,

(Booms).

Vreemdelingen, die langer dan vier dagen in bewaring zijn en die in het huis van bewaring verblijven, kunnen - zo bepaalt art. 84, vierde lid, tweede volzin, Vb - voor korte tijd uit het huis van bewaring naar elders worden gebracht op last van het hoofd van plaatselijke politie, wanneer dit naar diens oordeel nodig is voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet. Hierbij valt te denken aan overbrenging naar een bureau van politie, of een andere plaats, met het doel de vreemdeling daar te verhoren of hem daar met andere personen te confronteren; ook kan het, teneinde een vlotte gang van zaken bij de uitreis te verzekeren (men denke weer aan het geval van het 's nachts vertrekkende schip), gewenst zijn de vreemdeling kort vóór zijn feitelijke verwijdering uit Nederland uit het huis van bewaring naar een bureau van politie in de gemeente van vertrek over te brengen. In laatstbedoeld voorbeeld valt het beginpunt van de hier besproken onderbreking van het verblijf in het huis van bewaring samen met ontslag uit die inrichting (terwijl de bewaring nog voortduurt tot aan het tijdstip van uitzetting), zodat op de hieronder in Hoofdstuk XXIX aangegeven wijze, met gebruikmaking van het voorgeschreven formulier, een verzoek om ontslag van de vreemdeling uit het huis van bewaring moet worden gedaan.
In de andere gevallen waarin de "korte onderbreking" wordt toegepast zal een schriftelijk verzoek om het medegeven van de vreemdeling tot de directeur van het huis van bewaring moeten worden gericht, onder vermelding van de vermoedelijke duur van de onderbreking. Een model is hiervoor niet voorgeschreven.

mededelingen aan derden

Het hoofd van plaatselijke politie is onder omstandigheden verplicht van het bevel tot bewaring kennis te geven aan derden. Art. 74 Vb en art. 84, tweede lid, Vb bepalen dat ingeval van vrijheidsbeneming op grond van respectievelijk art. 19, derde lid, Vw en art. 26 Vw, op verzoek van de betrokken vreemdeling zo spoedig mogelijk mededeling wordt gedaan door het hoofd van de plaatselijke politie aan een in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan de vreemdeling onderdaan is. Deze bepalingen dienen ter uitvoering van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen van 24 april 1963 (Trb. 1965, 40), dat tot op heden weliswaar nog niet door Nederland is geratificeerd, maar door ons land wel wordt nageleefd als gecodificeerd internationaal gewoonterecht. De betrokken vreemdeling dient derhalve er steeds op te wor gewezen dat hij - zo hij zulks wenst - de diplomatieke of consulaire vestiging van de staat waarvan hij de nationaliteit heeft, kan doen inlichten en dat geen mededeling zal worden gedaan indien de vreemdeling daartegen bezwaar heeft.
In afwijking van het vorenstaande dient ingevolge een tussen Nederland en Groot Brittannië gemaakte afspraak de Britse consul, in wiens ressort de vrijheidsbeneming plaatsvindt, onder alle omstandigheden van de inbewaringstelling van een Britse onderdaan op de hoogte te worden gesteld.

Indien de in bewaring gestelde persoon minderjarig is, dient mededeling te worden gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of voogdij over de minderjarige uitoefenen.

negen-en-twintigste wijziging
(9 juli '79)